

20160113-MvS-Terugkomstdag-Rotterdam-MP3+PDF-09apr2019

Martijn van Staveren

Terugkomdag Rotterdam 13 januari 2016

Allemaal van harte welkom hier in Rotterdam. Ik ben hier vandaag aanwezig, mij is gevraagd hier ook aanwezig te zijn en ik ben heel verheugd dat ik gevraagd ben. Ik volg al jarenlang de organisatie, in elk geval de sprekers laat ik het zo maar zeggen, de spreeksters bij het VVA. Ik vind het heel bijzonder wat er in Nederland gebeurt, ontzettend veel verschillende thema's die in beweging worden gezet, waar mensen worden gewezen op de eigen verantwoordelijkheid, hoe je in het leven kunt staan.

Dat is iets wat ik bijzonder vind, dat mensen teruggeworpen worden op zichzelf juist in een tijd dat er zoveel afleiding is om naar buiten te kijken.

Nou ik ben vandaag gevraagd om 2x een uur een lezing te geven, wat er precies naar voren komt zullen we dan wel zien, ik weet het niet, ik heb voor 16 uren materiaal mee in de presentatie, dus we laten het maar heerlijk ontstaan.

Mijn naam is Martijn van Staveren in dit leven, ik ben 42 jaar jong, fysiek, en ja ik geef lezingen over het thema zelfbewustzijn. Ik spreek over het thema zelfbewustzijn tot de aarde. Ik heb heel veel ervaring op het gebied van interdimensionale, buitenaardse contacten gedurende mijn hele leven. Die ervaringen zijn diep en indringend, krachtig en positief en voor mij is het een heel belangrijk thema om daar openlijk over te spreken, omdat er honderd miljoenen mensen op de aarde daar ervaringen in hebben.

En het is een thema dat niet alleen geraakt wordt binnen mensen die met aluminium hoedjes rondlopen en goedgelovig zijn dat buitenaardsen bestaan, maar het is natuurlijk een internationaal, wetenschappelijk onderwerp, het grootste onderwerp ter wereld en wat ook in de neurowetenschappen goed bestudeerd wordt maar ook in de psychiatrie, niet omdat de mensen gek zijn, maar omdat er veel meer gebeurt dan dat onze zintuiglijke waarnemingen in ons hoofd vertalen in een driedimensionaal beeld.

Daar spreek ik vandaag over en ik heb die ervaringen tot op de dag van vandaag, al voordat ik geboren werd. Ik weet ook heel bewust dat ik uit een andere tijd kom en met mijn bewustzijn gereisd ben naar dit hologram, zoals ik het noem, deze werkelijkheid. Deze werkelijkheid, die een fantastische werkelijkheid is met een fantastisch mooie aarde en een enorme diversiteit van de natuur, met heel bijzonder mensen op deze wereld. Ik reed net nog met Ellen over de afsluitdijk en we werden 4x tegengehouden door de brug die openging en toen zagen we wat borden staan met "Werelderfgoed", dit staat op de werelderfgoedlijst.

Ellen stuurde en ik zat zo om me heen te kijken en ik zeg zo: "Het is eigenlijk bijzonder. Daar staat een bordje en dat bordje zegt, als u naar rechts kijkt, die kant uit, dan is dat de werelderfgoedlijst. Als u daar heen kijkt. Dáár niet hoor. Daar, de andere kant niet, dat hoort er niet bij maar dat wel." En dat is eigenlijk waar het bij mij om gaat, dat de mens dus op dit moment collectief niet in staat is, maar we gaan die richting wel heel duidelijk in, om de planeet aarde als werelderfgoed aan te wijzen. Dat is belangrijk. Want alles wat hier op deze planeet gebeurt is gigantisch mooi. Dat betekent niet dat ik niet over vervelende dingen spreek, maar ik ga er vandaag zeker geen poging toe doen.

Want dat is vervelend, iets wat we niet begrijpen kan heel vervelend uitgelegd worden. Dus het is onze taak om ons daarin te verdiepen.

Buitenaards contact is werkelijkheid, ik geef lezingen daarin door Nederland sinds bijna 2 jaren in deze vorm om deze onderwerpen bespreekbaar te maken en niet zozeer om er een zweverig verhaal van te maken of dat het alleen maar een spiritueel onderwerp is, maar juist dat het een gigantisch groot, wetenschappelijk onderwerp is.

Hier staat een uitspraak van Albert Einstein, ik zal even verder gaan, het gaat niet om Albert Einstein, het gaat even om de uitspraak, dat het voorstellingsvermogen van de mens in eerste instantie belangrijker is dan kennis.

Kennis is heel belangrijk, we hebben wetenschappelijke instituten op deze wereld, die zijn aanwezig, dat is heel nodig, we hebben onderzoek nodig, fundamenteel onderzoek, en natuurlijk hebben we ook ons voorstellingsvermogen nodig. Want als wij ons niet kunnen voorstellen dat op deze planeet veel meer aan de hand is dan alleen binnen de kaders van wat wij kunnen zien, en dat er daar

buiten iets plaatsvindt dat zich dwars door deze werkelijkheid afspeelt, als we ons dat niet kunnen voorstellen, dan heb je aan kennis relatief weinig en ook heel veel, maar dan blijf je in één richting kijken.

Ik ben zelf een wetenschappelijk ingesteld mens en vanuit dat paradigma benader ik ook voortdurend het onderwerp "buitenaardse realiteiten". Want het is zowel een spiritueel onderwerp als ook echt een wetenschappelijk onderwerp en het is heel belangrijk om dat bij elkaar te laten komen. Ik heb in mijn hele leven daar ook heel veel gesprekken over gevoerd met mensen uit de wetenschap, die ook zeggen van "Ja, het is ook een heel belangrijk, fundamenteel onderzoek, want we kunnen aan hand van de modellen aantonen dat we niet alleen zijn en wie weet speelt het zich recht voor onze neus af en zijn we niet in staat, of we willen of kunnen of durven het niet, om waar te nemen."

De motivatie om daar dus over te spreken is om dit te openen en de doelstellingen van deze lezingen überhaupt die ik geef, is meer precies wat John ook net heeft aangegeven, om mensen zichzelf te laten onderzoeken. Want met dé waarheid kom je niet zover.

Er zijn mensen die roepen dat ze dé waarheid in pacht hebben, ik zeg dat ik dat niet heb. Het enige wat ik kan vertellen is wat ik meemaak, meegemaakt heb en dat ik de tijd weet waar de mensheid vandaan komt, de oorspronkelijke kronieken van het mensdom, en dat de mens als een zeer spiritueel wezen al geëvolueerd is in een zo ontzettend ver stadium en dat er dus processen gaande zijn waardoor de mens teruggebracht is in het proces, waar we nu in zitten, waarbij het lijkt dat de mens nog maar net komt kijken. De doelstelling van mij is ook om dat naar voren te halen en dat de mens zichzelf in herstel durft te zetten en dat we niet meer als geslagen door het leven hoeven te gaan maar heel trots op onszelf kunnen zijn en dat we daarmee ook fundamentele stappen kunnen zetten. Dat is heel belangrijk.

Dit is een compilatie van mij voor de mensen, die nog nooit iets van mij hebben gehoord of gezien. Ik ben dus wel geboren op de aarde, hier zit ik in het kinderwagentje, ik ben geboren in Amsterdam, niet met een petje op natuurlijk, maar die kreeg ik vrij snel op mijn hoofd gedeponereerd. Dat is mijn eerste vriend rechtsboven, Dinky mijn hond. Het enige levende wezen zeg maar, dat ik tot mijn dertiende jaar echt vertrouwde buiten mijn ouders om. Ik heb een hele liefdevolle jeugd achter de rug, ik heb steeds een hele goeie relatie met mijn ouders, heel veel liefde gekregen, ik ben niet getraumatiseerd, ik ben niet psychotisch en wat ik vooral ben, is heel helder en duidelijk en dat is de contradictie ten opzichte van wat de mensen denken wat met ontvoeringen, contact met buitenaardse realiteiten te maken heeft. Dat is helemaal niet altijd zo het geval.

Links onderin ben ik 10 jaar, ik heb een fiets gekregen en rechts onderin ben ik zo'n 13 jaar en daar kreeg ik voor het eerst een snorretje, daar heb ik heel erg tegen gevochten. Zoals mijn zoon zich op het moment er ook heel erg tegen verzet, over 4 weken wordt hij 14 jaar en hij verzet zich uit alle macht tegen de hormonen. Dat is heel leuk om te zien. Hij wil nog echt kind zijn. Dat zegt hij ook: "Papa ik wil niet groot worden." "Waarom dan niet?" "Nou papa, ik vind het zo fijn om kind te zijn, ik vind het zo fijn om lekker bij jou onder een dekentje op de bank te liggen." "Lieve jongen, schat van me, al ben jij 18, al ben je 40, jij en papa liggen altijd lekker te knuffelen met elkaar, dat blijven we altijd doen."

Dus die zorgen die in het bewustzijn van het kind zitten, van ja, ik moet straks in die grote wereld is allemaal een doelstelling van waar ik o.a. over spreek. De mensheid heeft een nieuwe koers nodig. De mensheid op deze planeet. Er gebeuren op deze wereld .... Allerlei onvoorstelbare processen zijn er gaande waarvan we allemaal weten, onlosmakelijk van elkaar, waar we ook leven of het nou in India is of het nou in Nieuw Zeeland is in Chili of Alaska, of hier in Nederland, we weten dat het zo niet door hoeft te gaan zoals het nu gaat.

Telkens weer komen er nieuwe mensen aan de macht, telkens weer komt er precies de competentie van de mensen naar voren, die het systeem in stand houdt. Weliswaar 90 gr. anders maar vervolgens een jaar later buigen ze die 90% terug waardoor we steeds in dezelfde stroming blijven zitten als mens.

Voor mij is het heel belangrijk om dat steeds naar voren te brengen dat er iets met de mens is, het is een heel belangrijke schakel waarin de mens als deel van het universum hier op de aarde aanwezig is om te observeren. En dat observatie daarbij een centrale rol speelt, want observatie heeft invloed op het elektromagnetisch veld ofwel op dat hele beeld van de realiteit.

Ik ben op aarde gekomen op een heel ingewikkelde manier. En dat was best wel interessant omdat

deze realiteit, die we hier kennen als een werkelijk universum, is ook zo, op het moment dat je je loskoppelt uit deze werkelijkheid, niet wordt gezien als een werkelijk scheppingsveld, laat ik het zo maar zeggen, het is een simulatiemodel.

Het betekent niet, dat het daardoor minder waarde heeft, sterker nog het heeft daardoor zelfs meerwaarde. Want er zijn hier op aarde allerlei fundamentele processen gaande, die ons juist de kans geven op deze planeet om iets te doen om hier radicale veranderingen aan te brengen, iets wat normaal gesproken onmogelijk is. En daar zijn wij, dus jullie, ik wij allemaal op deze aarde zijn daar sleuteldragers in. Dus we gaan spreken over een nieuwe koers.

Ik neem er een paar kort mee hoor, een aantal confrontaties die we allemaal wel weten. Wereldwijde honger op deze planeet, 1,2 miljard mensen lijden honger, 5 miljoen kinderen, 4 miljoen volwassenen sterven per jaar een hongerdood en 3 miljoen mensen overlijden jaarlijks aan overgewicht. Dat is geen oordeel, het gaat niet om oordeel, het gaat alleen maar om vaststelling. We zijn met elkaar aardbewoners op deze wereld en we hebben met elkaar een bepaalde verantwoordelijkheid t.o.v. observatie. Als we iets heel vaak te zien krijgen dan zegt ons biologische systeem, ons brein, zegt: "Oké is al gezien, het referentiepunt zit erin, we hoeven er niet nog een keer naar te kijken, emoties gevoeld, klaar. We gaan naar de volgende stap." Dat is voor ons belangrijk om daar wel doorheen te lopen om gezamenlijk een gevoel te bereiken van daadkracht want dat is ook nodig.

Armoede en tekorten, 80% van de wereldbevolking leeft in armoede en dan bedoel ik dus letterlijk geen omstandigheden om zichzelf in het leven te voorzien. Ik spreek over, laat ik zeggen water, gewoon schoon drinkwater. Ik spreek over fatsoenlijk voedsel, maar ook fatsoenlijke kledij, een dak boven je hoofd tegen de zon. Wij spreken vaak van tegen de regen, maar het merendeel van de mensen leeft onder de gloeiende zon.

Geen werkelijke belangstelling van de grootmachten, hier staat dan een plaatje en dat is een illustratie zonder oordeel, deze kinderen zijn inmiddels overleden op deze planeet waar per dag voor 20 miljard mensen voeding wordt weggegooid en het is eigenlijk een waanzinnige situatie dat er nog steeds een herverdeling mechanisme gaande is en dat er alleen maar een soort rampenplannen zijn opgesteld om in het ergste geval daar, als mensen massaal uitsterven om daar dan binnen te komen met voeding.

Voor ons is het heel belangrijk om te gaan zien dat het helemaal niet zo normaal is waar we met elkaar in zitten. Vanuit het perspectief van het universum gebeurt er iets heel bijzonders op de aarde. Stel je nu voor dat jij van een andere wereld komt als mens, 300 miljoenen jaren toekomst, je bent hier naartoe gereisd niet met een afstand van A naar B, je bent hier naartoe gereisd omdat je met je buitengewoon intelligente brein, gedragen vanuit je hartkracht hier, een verschuiving hebt gemaakt met je biologische computersysteem naar een ander deel waardoor je een andere werkelijkheid kunt ervaren. En je komt hier ineens binnen in een soort voertuig en je kijkt om je heen en denkt: "Dit is dus die wereld waar ze het bij mij thuis over hebben gehad. Waanzinnige weelde, waanzinnige overvloed en zoveel tekorten en uitdagingen." Er is heel veel onbalans. Dat geldt ook voor de natuur, ondanks dat er heel veel bossen worden aangeplant en er natuurlijk hele mooie projecten op de wereld gaande zijn, want daar mogen we het ook over hebben, het gaat niet alleen om negativiteit, het gaat erom de balans daarin te vinden, betekent het nog steeds dat de aarde wordt leeggeplunderd.

Is dat nu heel ernstig? Nou nee, voor de natuur niet want die vindt altijd weer een oplossing. Als de mens op een gegeven moment uitsterft zal de natuur zichzelf gewoon weer herzien en weer opkomen.

Maar wat voor rol hebben wij daarin? Wij hebben daar een hele belangrijke rol in. Wij zijn op dit moment op de aarde gekoppeld aan allerlei modellen met allemaal economische modellen, we hebben maatschappelijke modellen en die modellen zijn fors. Die modellen zijn een soort religie geworden. Want daar moet je je aan conformeren en natuurlijk hebben we wel een bepaald model nodig om orde te houden in een wereld, die natuurlijk enorm in evolutie is. We zitten in een transitie. In het moment waarover we nu spreken, heeft de wereld nog steeds leiding nodig, maar wel van mensen die competent gedrag kunnen vertonen en ook voelen dat het echt werkelijk offer brengen naar is...ook al zal een bepaald land daar economisch gezien een veer voor moet laten omdat we het globaal moeten doen, maar wel om te zorgen dat we naar een wereld toe gaan, die echt gedragen wordt vanuit het hart, waar de natuur centraal staat, de natuur is dus letterlijk onze

voedingsbron, onze energie op deze wereld, en dat we ook durven zeggen van: "Kijk, wij zullen misschien wel 3 generaties in een heel chaotische proces kunnen verkeren, maar oké we hebben het er wel voor over." Ik heb het er wel voor over. Laat ik maar vanuit mijzelf spreken. Ik heb het ervoor over en dat doe ik ook om alles te veranderen wat binnen het vermogen ligt van mij als mens hier als Martijn om te zorgen, dat het met mij en de natuur beter gaat en dat het met de generatie na mij beter gaat, maar vooral ook dat het gewoon beter gaat met de planeet.

Uiteraard hebben we atmosferische bevuilding, hier zijn een paar plaatjes die de revue mogen passeren, wereldzeeën vol plastic, we hebben allemaal waarschijnlijk ook gelezen over die aangespoelde vissen die vol zaten met plastic. Dat wordt dan eventjes snel gepubliceerd en vervolgens horen we daar niets meer over. En waarom niet? Hoe ernstig is het als potvissen of grote vissen vol zitten met plastic, dat ze de wereldzeeën leegeten met afval wat daarin terecht komt. Het zijn wel elementen die erbij horen.

Voedselvergiftiging, nou ik denk niet dat dit heel gezond is. Als je de moeite neemt, de proef op de som neemt en je gaat gewoon echt goed biologisch aardbeities kopen en je doet ze in je mond en je proeft heel zuiver hoe die aardbei smaakt en daarna spuug je hem uit, je slikt hem niet in, je spuugt hem uit en je doet daarna een aardbei in je mond die besproeid is met allerlei pesticiden dan gaat je neurologische systeem gewoon reageren. Je krijgt gewoon prikkels zowel in je smaak maar ook in je hele hersenschors voel je iets door je heen gaan.

Het enige wat wij hoeven te doen is ons afstemmen op ons lichaam. Ons lichaam is een informatiedrager en ons lichaam weet exact wat wel en niet goed is voor ons.

Het zijn natuurlijk plaatjes, het is waanzinnig. Ik heb een onderzoek gedaan op mijn manier. Het is op dit moment niet mogelijk om goede landbouw te bedrijven op basis van de structuur, die hier in Nederland is. Het is het hele departement, het hele ministerie van landbouw, die mensen zullen echt moeten vertrekken.... ja die mensen zullen echt moeten vertrekken als ze niet bereid zijn om diversiteit in de landbouw te brengen. En dat is ook nodig en dat is ook wat er gaat gebeuren als die mensen niet de oogklepjes af kunnen halen dat het ook anders kan. Het is echt nodig dat het anders kan. We kunnen wel degelijk allerlei gewassen door elkaar heen planten, dat weten we allemaal, maar het gebeurt niet.

Als je per vliegtuig Nederland in komt vliegen dan zie je direct een vierkant patroon met allemaal landstukjes, prima hoor, maar daar staan de aardappels, daar staan de boontjes, het is allemaal vierkant in hokjes en zo staat het ook in de winkel. En de natuur kent die vierkante hokjes helemaal niet, die kent gewoon diversiteit.

Dit onderwerp hoort daar zeker bij, uiteraard ook de kip met het gouden ei. Het gaat allemaal om geld en het heeft ook te maken met farmacie. Ik heb in mijn hele leven ontzettend veel te maken gehad met prikken, die ik niet kreeg en vlak voordat ik een injectie kreeg, ik weet nog heel goed in Franeker dat ik een vaccinatie zou krijgen, kwam die man met een prik naar mij toe, we stonden zo in een hele rij en die liep helemaal in de steeg naar buiten toe met allemaal kinderen, en die prik kwam in de buurt van mijn arm en in het moment dat dat gebeurde, flitste er iets door mijn brein heen en ik zag die man staan met een entiteit om zich heen, die hém wilde aanzetten om mij te vaccineren.

En dan schreeuwde ik het uit als kind en ben ik weggerend. Dus ons brein kan meer zien dan dat we alleen op dit moment zien. We zijn afgestemd op radio 100.4 fm op dit moment, maar stel je voor dat je van 100.4 fm naar 100.5 fm kunt, wat voor wereld zouden we dan zien?

Dit is een belangrijk thema, maar er is ook nog wel een ander leuk thema. Misschien moeten we deze injectie wel toelaten, landelijke vaccinatie tegen hebzucht. Het doet even au, maar het is zo weer over. Allemaal mensen in mooie pakjes. Ja waar gaat het om.

Ik ben zelf geboren in Amsterdam en vrijwel direct na mijn eerste levensdag, ik kan het me nog allemaal heel goed herinneren, mijn geheugen is dus niet gewist, zowel niet uit het leven hiervoor, of de realiteit hiervoor kan ik beter zeggen, maar ook mijn jeugdherinneringen zijn niet gewist. Ik kan me alles tot in detail herinneren als kind en ik werd voor de eerste keer bezocht door wezens, ik werd neurale bezocht dus niet fysiek in mijn omgeving maar neurale, er werd dus ingeplugd in mijn brein en die wezens manifesteerden zich eerst in mijn bewustzijn, dus in mijn neurologisch systeem en projecteerden zich vervolgens met een programma buiten mij. Dat kon ik me als heel klein

baby'tje herinneren.

Dat waren voor mij de eerste kennismakingen met wezens uit een ander universum, uit een ander bewustzijnsveld, laat ik het zo maar zeggen, en deze wezens die waren helemaal niet zo vriendelijk tegen mij. En ze waren er ook helemaal op uit, juist om mij tegen te houden hier aanwezig te zijn. Helemaal prima hoor, want het is niet gelukt.

Maar het betekent wel dat er iets heel groots gaande is met de mens. De mens is een drager van informatie en die informatie is op dit moment aan het opengaan, wereldwijd. Er zijn enorme, grote schokgolven gaande van kracht er herkenning ergens binnen in onszelf, wat niets te maken heeft met het brein want die kan het niet bevatten. Uiteraard is het brein ons hart en dat brein in ons hart gaat aan, dat gaat letterlijk ontvangen en gaat de informatie vervolgens doorgeven aan ons fysieke brein waardoor we straks weer kunnen gaan snappen wat er werkelijk aan de hand is.

En zo liep ik op een dag in de zomervakantie 2012 met mijn zoon door het campingbos in Drenthe, we hebben daar een heel oud stacaravantje van inmiddels 46 jaar en ja er zit geen elektrisch en water in en dat is juist hartstikke leuk juist dat je niets aan luxe hebt maar gewoon echt letterlijk een deurtje open doet en nou boslucht snuift, ja heel bijzonder, en zo liepen we lekker door de bossen en Raimon is een echt natuurkind en is ook echt naar een andere school gegaan om vervolgens speciaal onderwijs te krijgen op basis van zijn behoeften, we liepen door dat bos en Raimon vond een kikkertje ja onder een soort boomschors. Dat was heel leuk, hij zei: "Papa kijk eens een lief kikkertje, ik noem hem Kikkie." Ik zeg: "Nou lief." Dus hij pakte hem op, een heel klein kikkertje van een centimeter groot, klein kun je beter zeggen, en ik zeg: "Goh wat een lief beestje zeg," en hij, nou ja alles wat leeft dat wordt door hem gekust, en dat maakt niet uit of dat nou heel klein is, een vlieg, of een grote Rottweiler is of een heel groot paard, alles waar leven in zit dat wordt aangeraakt en direct opgenomen in het systeem. Dat wordt heel normaal allemaal gedaan. Dat wij daar allemaal zo moeilijk over doen, grote mensen, dat is natuurlijk waanzin.

Maar zo liepen we door het bos met het kikkertje en hij zegt: "Papa, Kikkie is nu mijn vriendje, mijn huisvriendje. Ik neem hem mee naar de camping." Ik zei: "Nou doe dat nou maar niet lieve schat, hij hoort hier in het bos. Hier is hij geboren." Nou daar kregen we een positieve discussie over, het was een dialoog die door hem gewonnen werd, hij zei namelijk het volgende: "Weet je wat papa, ik neem hem, die kikker gewoon mee naar de caravan en dan bouw ik de plaats waar hij vandaan komt, waar ook zijn vriendjes en zijn familie wonen, die bouw ik gewoon na."

En zo deed hij het ook. Hij begon dus te scheppen, een gat te graven naast de caravan, ging de bossen in en haalde daar ook allemaal spulletjes uit de omgeving die daarop leken en bouwde zo die hele omgeving na. Toen zegt ie van: "Weet je papa, zo weten ze gewoon niet dat ze niet in hun eigen omgeving zijn." Ik zeg: "Nou dat denk ik wel, want als hij straks groter wordt heeft hij echt wel door van hé dit is niet de plek waar ik geboren ben, hier woon ik niet van origine."

Toen zegt ie: "Nou weet je papa dan maak ik het nog mooier. Weet je, we maken foto's van de plek waar hij gewoond heeft, en dan neem ik dat mee en dan gaan we het precies nabouwen. Precies hetzelfde. En als het kikkertje dan morgenochtend wakker wordt, dan weet hij niet dat hij niet thuis is."

Nou dat is de situatie ook met ons op de aarde. Op de aarde is letterlijk precies zo'n situatie, wij leven in een virtuele omgeving, die van een biologische aard is, van ongekende waarde is. Het is een soort geconstrueerd scheppingsproces, door wezens in elkaar gezet met een enorm hoog doel. Wij zijn niet die wezens, wij de mensen komen uit weer een ander deel van het universum, wij hebben ook een heel groot doel voor onszelf en door deze wezens te assisteren zijn wij nu verzeild geraakt in een niet voorbestemd programma waarvan het karmische model geen rol van betekenis heeft, maar waarin het binnen de schil van deze werkelijkheid wel als zodanig aangemerkt kan worden van betekenis [te zijn]. Dus wat ik nu zeg lijkt een contradictie, het heeft betekenis en het heeft geen betekenis.

Wat heeft betekenis? Ja voor de één heeft A-betekenis en voor de ander heeft B betekenis. Stel je nou eens voor dat de persoon die A of B zegt helemaal niet eens weet of hij/zij A of B zegt, omdat de persoon die A of B-keuze maakt dat doet op persoonlijke basis, gekoppeld aan de rol die zij of hij speelt in het leven en niet op basis van dit wezen.

Wat voor keuze komt er uit de mens als hij zich niet identificeert met de zogenaamde persoonlijkheid maar met je groter, intergalactisch bewustzijn?

Het gaat over dit onderwerp, het behoud en het herstel van het oorspronkelijke, menselijke potentieel en erfgoed. De aarde centraal stellen en dat doen heel veel mensen op deze wereld op een buitengewoon mooie manier, allemaal op de eigen manier. En daar is geen goed of geen fout in, daar kunnen we elkaar allemaal in stimuleren. Dat de aarde daarin een belangrijke rol speelt hoeven we elkaar ook niet te vertellen, maar er zijn op deze planeet mensen aan het stuur van het ruimteschip aarde, die de aarde een andere kant hebben uitgestuurd dan waar de aarde uit zichzelf naar toe zou willen. En wij zitten met elkaar op het moment hier in deze zaal, niet alleen in deze zaal en niet alleen in Nederland, maar over de hele wereld, in grote groepen komen we bijeen vanuit bewustzijn dat het anders kan, om ons gevoel van binnenuit naar boven te laten komen en het zo'n grote bekrachtiging te geven dat we voelen, dat we met elkaar echt dat verschil kunnen maken.

En de aarde is daar een sleutel in, de aarde vraagt ons letterlijk via ons bewustzijn "kom tot leven, ga het leven echt inademen, stap uit de programma's waar je in zit en ga eens kijken hoe mooi ik ben en dat jullie op mij rondlopen." Ik doe een muziekstukje aan met een filmpje.

Ik heb in mijn leven tot op de dag van vandaag contact met mensen zoals wijzelf uit andere werelden. Het hoeft niet perse een heel ander sterrenstelsel te zijn, het kan ook dit sterrenstelsel zijn en het is op dit sterrenstelsel, maar ook daarbuiten. Het bestaat ook uit contacten met wezens uit andere werelden en andere velden, dus letterlijk andere universa.

Eén van de meest indringende contacten die ik heb zijn de mensen van het Siriaans/Saffiriaans sterrenstelsel. Ik ben niet gek, maar een gewoon gezond mens. Deze wezens zijn, net als wij, geëvolueerd maar hebben een veel groter vermogen in hun neuraal systeem. Ze hebben een veel groter vermogen om te interpreteren. De mens heeft een vrij beperkt stukje interpretatie tot haar beschikking in haar brein op dit moment. Heel klein beetje. Er zijn mensen die kunnen iets meer zien op deze wereld en ik ben er niet bijzonder in, er zijn er heel veel van, maar ik ben ook één van die mensen, ik spreek uit mijn eigen ervaringen, vrijspreker ben ik. Ik spreek daar gewoon zo vrij over, dat ik mensen soms wel eens tart in hun voorstellingsvermogen. Vandaar dat ik het plaatje van Albert Einstein, die uitspraak nog voorbij liet komen, want het voorstellingsvermogen van de mens is enorm belangrijk om de dwarsverbanden te kunnen zien tussen gezondheid, voeding, religie, militaire industrieën etc., kijken hoe en waar zitten die dwarsverbanden in onze samenleving en waar ligt de sleutel voor jezelf in dit leven hier om het voor jezelf aangener te maken. En dat is dus mogelijk. Het gaat dus niet zozeer om buitenlands contact maar het gaat vooral heel erg om het aardse stuk.

En voor ons is het heel belangrijk om daar een positie in te durven nemen, dat alles waar ik het over heb en andere mensen het over hebben, dat het eigenlijk van hele normale omvang is, heel gewoon. Het is heel gewoon dat wij op de aarde aanwezig zijn. Het is wel heel bijzonder dat de meeste mensen op deze aarde zich niet eens bewust zijn van het feit dat ze op een prachtige aarde aanwezig zijn. Zoals ...?.... ook constateerde dat de ramen opengaan en dat het afval gewoon naar buiten wordt gegooid. En die mensen praten gewoon door. Dus dat hele systeem hier bovenin, de biologische computer is zich helemaal niet bewust, we zijn ook niet boos aan het worden, de mens is zich helemaal niet bewust van waar ze zijn. De mensen zijn zich er helemaal niet bewust van een onderdeel te zijn van de natuur.

Dus het raam open en hupla naar buiten. Ja.

Meer dan 150 miljoen mensen zagen daar een ufo, dat is een getal van 2003 van de VN-hoofdkwartier, die bij hield hoeveel mensen er op deze planeet ervaringen hebben, waarnemingen hebben, die niet geclassificeerd konden worden als een voertuig van een militaire industrie of een geheim voertuig van de militaire industrie, want dat is allemaal uitgezocht aan hand van de kennis die beschikbaar was. En dat zijn behoorlijke dossiers, die dossiers zijn zo groot daar zou je 4 voetbalvelden mee kunnen vol maken tot 20 meter hoog, dossiermappen, met fundamenteel onderzoek.

Mensen denken heel vaak dat het buitenaards concept en dat komt door zoveel mensen die daar op die manier ook wel een beetje mee omgaan, dat het buitenaards concept alleen maar een hocus/pocus verhaal is maar het is juist een heel erg gegronde situatie. 150 miljoen mensen in 2003. Ons grootste wetenschappelijk onderzoek en ik kan je aanraden voor het geval dat je dat niet hebt gedaan om je bijvoorbeeld een keer te verdiepen in de materie van John Mack. Dat is een auteur en ik heb volgens mij de boeken hier ook wel inzitten, even vlug kijken, kun je straks als je

dat leuk vindt eerst BSN nummers opschrijven.

Ik ben zelf iemand die heel weinig boeken leest om mijn eigen referentiepunten/kaders schoon te houden, want alles wat je leest wordt namelijk opgeslagen door de hersenen en wordt allemaal weer gereproduceerd in je eigen vorm.

Dus ik ben geen boekenlezer, ik heb wel heel veel boeken gekregen van lieve mensen en dat ga ik zeker een keer lezen als ik weet wanneer ik doodga, een dag van tevoren.

Dit boek, een heel belangrijk boek. Dit boek is geschreven door John Mack o.a. hoor want er zijn heel veel mensen die boeken hebben geschreven, hoogleraar in de psychiatrie aan de universiteit van Harvard. Inmiddels is hij omgekomen bij een verkeersongeval. Maar deze man is een heel belangrijke sleutel, die heeft over de hele wereld met meer dan 10.000 andere wetenschappers, psychiaters, onderzoek gedaan naar ontmoetingen en ontvoeringen van het menselijk bewustzijn uit het lichaam of het lichaam als zodanig, fysiek meegenomen naar andere werkelijkheden door andere wezens, waarin ook implants plaatsvonden, dus chips, mensen werden gechipt, waarin een embryo werd weggehaald uit het lichaam en dat zijn onderzoeken bij echt honderdduizenden vrouwen.

Het is niet iets wat je maar zo kunt wegzuiven als niet bestaand. Er zijn fundamentele onderzoeken naar gedaan en John Mack is daar één van de eersten in geweest, die daar echt een heel groot onderzoek in heeft gedaan. En ik vind het heel moedig dat er mensen zijn nu ook op de wereld, die het onderzoek durven te leggen, buiten de kaders durven te treden van het werkkterrein waar je niet mag werken hè. Als je daarbuiten komt dan word je gedeactiveerd. Dan ben je niet meer geloofwaardig. Ik vind het heel knap.

Deze man rechts is Allen Hyneck, ook een heel belangrijk mens. Het Allen Hyneck uforeport. Dit boek heb ik gekocht voor 1 euro op de markt. Dat wilde ik al heel lang hebben en dan ligt het ineens plotseling voor mijn neus.

Dat is een heel belangrijk onderzoek. Allen Hyneck is iemand die in de jaren 50 onderzoek deed in opdracht van het Amerikaanse ministerie van defensie en in opdracht van het Amerikaanse ruimtecommando, dat er toen ook al was, naar de waarnemingen die wereldwijd werden gedaan door burgerpiloten van de burgerluchtvaart en militaire piloten.

Het is een enorm onderzoek en dat is zo ontzettend groot geclassificeerd dat daaruit feitelijk onomstotelijk naar voren komt: ja de mens wordt bezocht door voertuigen, die met duizelingwekkende snelheden de atmosfeer van de aarde binnenkomen en zich vervolgens in honderden bolletjes opsplitsen en met een krankzinnige snelheid, soms 300.000 km per uur door de dampkring vliegen om aan de andere kant van de aarde weer bij elkaar te komen, samen te voegen, en als geheel object weer te verdwijnen.

Dat zijn gigantische onderzoeken. Mensen die commentaar hebben op buitenaardse thema's, dat zijn vaak mensen, die zich daar nog nooit over hebben laten informeren. Hebben nog nooit de moeite genomen om eens echt goed materiaal te onderzoeken. Dat wil niet zeggen dat dat materiaal hét materiaal is waarmee het bewijst, maar het is wel een punt waarin je je kunt verdiepen. Heel belangrijk.

De vraag is natuurlijk over het buitenaardse thema, wie heeft er daar dan zo'n voordeel bij om mensen belachelijk te maken? Is dat het militaire, industriële complex of zijn er nog veel meer redenen waarom het hele onderwerp buiten de agenda wordt gehouden? Er worden over de hele wereld grote symposia gegeven over multidimensionale werkelijkheden, over hologram technologieën, over meervoudige persoonlijkheidssyndromen. Er wordt zoveel onderzoek gedaan naar hoe onze hersenen functioneren en hoe onze persoonlijkheid eraan gekoppeld is dat onze hersenen kunnen interpreteren, dat we kunnen misschien wel zeggen dat het niet alleen het militaire complex is dat voordeel heeft bij het onder het kleed houden van het onderwerp, maar wellicht is er nog iets veel groters aan de hand.

Dat is wat ik in de lezingen naar voren laat komen op basis van fragmenten om de Kracht in jezelf weer te ontdekken, dat jij een ongelooflijk belangrijke sleutel in je draagt hier op aarde om jouw leven een andere richting te geven. Dat is echt mogelijk. Het is mogelijk om tegen de stroming in te gaan zonder dat andere mensen merken dat je dat doet. En toch nog je voordeel eruit weet te halen en dat voordeel zo kunt aanwenden voor het grote geheel.

Het geldsysteem, de media, een belangrijk thema dat ook het hele buitenaardse onderwerp

wegduwt, überhaupt die de hele media sturen.

Gisteren keek ik naar een verslag, live, van Hillary Clinton, zij was op haar vurige manier aan het vertellen waarom Donald Trump niet een goede presidentskandidaat is, dat deed ze op een hele mooie manier, buitengewoon competent gedrag om een ander tot op de grond toe af te branden en dat vond ik heel knap. Vervolgens kwam daarna een schakeling naar Washington D.C., want daar was Donald Trump. Die zat ook in een live uitzending. Zij was klaar met haar uitzending en ik merkte dat er nog een minuut of drie, vier tussen zat, dat werd vol gesproken en toen deed ik mijn ogen dicht en toen ging ik kijken op mijn manier en toen zag ik dat zijn script nog even werd bijgeslepen want dit heeft Hillary gezegd en daar moet je op ingaan, dat heeft Hillary gezegd, daar moet je ook op ingaan.

En toen kwam hij dus aan het woord en toen heeft hij een hele mooie briefing gehouden van 20 minuten. Met mooi bedoel ik, dat ze heel goed op elkaar kunnen inspelen en de mensen vooral kunnen boeien met het stukje theater en ik heb dat bekeken en dat was zo ontzettend raak wat hij daar zei in de energie en wat gebeurde er? De briefing was afgelopen en toen kwam er een narondje op CNN, er zaten dus 4 politieke analisten, die waren erover aan het spreken wat hij inhoudelijk zegt en dat was nog maar een paar minuten bezig en toen kwam er ineens een breaking news event binnen. Breaking news boem.

En toen werd eigenlijk het hele onderwerp Donald Trump aan de kant geschoven en toen kwam er een onderwerp naar voren dat er net een politieagent iemand had neergeschoten op het station. En ik zie dat gebeuren en hoe bewuster je wordt en hoe krachtiger je wordt met je waarneming, hoe meer je kunt waarnemen, dat kun je een ander niet laten zien, hoe meer je kunt waarnemen van ja dit is dus wat er gebeurt.

Als iemand anders gaat spreken tegen de stroming in en het wordt publiekelijk uitgezonden, dan gaat hét netwerk, dat tegen het menselijk bewustzijn gericht is, gaat ingrijpen en zorgen dat de lijntjes doormidden geknipt worden zodat alle oogjes weer dié kant uitgericht worden en Donald Trump was uit het beeld.

En waarom vertel ik dit? Dit is wat er eigenlijk met de mensen überhaupt gebeurt. Onze thema's waar we mee bezig zijn. Gezondheid hè, gezonde voeding, bewustzijn, de natuur, zorg voor gezondheid in plaats van gezondheidszorg. Al die thema's worden stelselmatig weggelachen door de media, precies op het moment dat het fundamenteel in kracht toeneemt. Ga er maar eens heel bewust naar kijken. Ga maar eens kijken als thema's zich krachtiger en positiever ontwikkelen en het komt in de media en het komt op de televisie of in de kranten, dan ontstaat er altijd in dat moment als er juist iets heel groots wordt en begint te veranderen, de kracht van de mens komt in beeld, het menszijn komt weer naar boven, op dat moment vindt er altijd iets plaats dat een beweging maakt waardoor datgene wat je dus groots laat zijn, dat dat weer wordt afgeroomd. Ga je maar eens heel bewust worden van dat mechanisme, wat er gebeurt. Belangrijk, heel belangrijk.

Nou ja, je zou kunnen zeggen dat we in een soort gecreëerde realiteit leven, waarin wij zelf de scriptschrijvers van zijn, van origine. Maar weet je lieve mensen en dat is wel waar het allemaal om gaat o.a., veel mensen zeggen tegen mij "Martijn, je moet je niet zo druk maken."

Dan zeg ik: "A, ik maak me niet druk want ik ben heel ontspannen." "Ja, maar jij spreekt over dat alles niet zo fijn in elkaar zit." Ik zeg: "Nee, ik spreek erover dat we veel meer kunnen doen dan wat we nu doen. Dat is iets heel anders."

En waar ik ook over spreek is, dat ik de realiteit creëer die er voor ons wordt gepresenteerd op ons netvlies, [juist] omdat we er waarnemer, getuige van zijn dat het zo is, zodat deze kan plaats vinden omdat die mensen die vaak roepen: "Ja maar wij zijn zelf de scriptschrijvers," zelf geen script schrijven, want het zeggen dat je een scriptschrijver bent is iets anders dan echt je script zelf schrijven. Want op het moment dat je een script echt zelf gaat schrijven, dan dien je in het onderzoek te gaan van dat, wat het schrijven van het script heeft overgenomen. En dan kom je onlosmakelijk rechtstreeks in contact met precies de grootste kracht van jezelf, die tegenover je wordt gepresenteerd als een hele donkere kracht.

Dat is waar het om gaat. Het gaat erom dat de mens gebukt gaat onder angst, gebukt gaat onder het ontkennen van de eigen vermogens, terwijl onze vermogens zo magnifiek mooi zijn. De mens heeft zoveel kracht in zich. We kunnen daadwerkelijk de hele samenleving op de hele aarde kunnen we transformeren, mits wij bereidwillig zijn om een offer te brengen naar onze persoonlijkheid. En dat laatste is gelijk het zwaarste programma. Tenminste, bij jullie waarschijnlijk niet. (gelach)

Vanaf mijn 9de levensjaar kreeg ik ongelooflijk veel contact met de designers, de ontwerpers van deze wereld. Voor dat jaar, vanaf mijn eerste geboortjaar tot aan mijn negende levensjaar, werd ik veelal bezocht door wezens, die het menselijk vermogen heel lang al hebben onderzocht en het menselijk vermogen buitengewoon indringend vinden, interessant vinden maar vooral ook bang zijn voor het menselijk vermogen. Want wat is er aan de hand met de mens?

Om het heel kort samen te vatten, de mens is een vertegenwoordiger/vertegenwoordigster, representant van de Kracht van het Leven. De Force of Live.

Wij komen, de mens, van oorsprong uit een ander universum en ik heb het over de mens van oorsprong, niet over deze lichamen. Het wezen die vervlochten zit door het fysieke lichaam komt uit een ander universum en is daar de representant/representante van de levenskracht wat hier op de aarde vaak wordt aangeduid als iets externs, als God of als de Bron.

Wij zijn letterlijk een onderdeelje van dat veld. En dat Veldbewustzijn, dat enorme, magnifieke, machtig mooie, prachtig mooie bewustzijn, dat de mens in zich draagt, dat zijn precies de Krachtvelden waar andere wezens en andere bewustzijnsvelden heel bang voor zijn, dat de mens zich bewust wordt dat ze dat in zich draagt en dat de mens dat dus aan kan zetten door te gaan observeren.

Ik heb de afgelopen anderhalf jaar, bijna twee jaren, heel veel ... ik heb scheenbeschermers gedragen, dus ik had geen blauwe plekken op mijn scheenbeen, maar ik ben behoorlijk tegen mijn schenen aangetrapt in psychisch/emotionele zin door mensen die zeiden van: "Martijn, je moet niet praten over negatieve zaken, daar vergroot je de krachten mee. Door te spreken over de zaken die op de aarde plaatsvinden breng je het menselijk bewustzijn daarheen en vergroten de mensen dat thema. Mensen vergroten angst." En toen heb ik een keer een test gedaan. Heel leuk. Dat is echt ook heel belangrijk voor ons bewustzijn, ons allemaal.

Ik heb eens 10 mensen op een rij gezet en gevraagd: "Ik ga nu een lezing geven en zouden jullie aan het eind van deze lezing, niet tijdens de lezing naar elkaar wat je ervaart, op papier willen schrijven wat jouw gevoel is wat je hebt ontvangen.

Er waren 2 mensen bij die verkeerden in ernstige angst en die andere 8 mensen, die waren super geïnspireerd en die waren zo diep geraakt in hun eigen Krachtveld, die mensen die *voelden* zichzelf. Niet mijn verhaal, het gaat niet om Martijn, en ook niet om dat daar, het gaat om hierbij onszelf.

En toen heb ik weleens gezegd tegen mensen van: "Kun je je voorstellen hoe het kan dat de één iets als heel angstig ervaart", kennen we allemaal, ieder mens heeft ergens een bepaald punt zitten van angst dat je triggert, "hoe kan het dat de één het als angst ervaart en de ander dat juist als bekrachtiging ervaart?" Is er dan werkelijk sprake van angst of is er sprake van een emotioneel pijnpunt bij die persoon en is dat emotionele pijnpunt dat bij die persoon aangeraakt wordt misschien wel juist de grootste kracht en is dat omgezet in dit leven door een traumatische ervaring zodat je hersenen en de referentiepunten van je hersenen het programma van angst inladen om te maskeren dat je grootste kracht, die daar juist wordt aangezet, dat die niet aangaat?

Nou en dat is het in feite waar het om gaat.

De hele mensheid wordt op een hele buitengewoon slimme, vernuftige manier in een model van spiritualiteit in de oudheid spelend gehouden, beziggehouden, om binnen die kaders zichzelf te onderzoeken en nog steeds niet te weten, dat angst niet bestaat en alleen maar een menselijke ervaring is.

Dat heb ik de eerste 9 jaren van mijn leven behoorlijk meegemaakt, ben ontvoerd geweest, ik heb heel veel verschillende zaken meegemaakt maar vanaf mijn negende jaar kreeg ik contact met de ontwerpers van deze realiteit, van het hele universum, die ooit mensen zijn geweest en gedegenereerd zijn in hun bewustzijn en een gigantisch scheppingsprogramma hebben opgezet, waarbij wij aanwezig zijn om mee te werken aan het evolutieprogramma wat voor *ons* belangrijk is, dat we begrijpen dat het zich afspeelt hier op de aarde in de samenleving. En niet daarbuiten in de kosmos want we zitten hier. Dus op het moment dat wij onze plek hier op de aarde gaan innemen vanuit de belangrijkheid hoe jij jezelf durft te ervaren, dan breng je dus een fundamentele beweging, zet je eigenlijk neer in jezelf en voor de wereld en dan ga je iets oers voelen, iets oorspronkelijks waar jouw persoonlijkheid helemaal van in de war kan raken. Als dat lukt, dat je in de war raakt, nou dan ben je helemaal op de goeie weg. Dat is nodig.

Vanaf mijn negende jaar stond ik heel erg in verbinding met alles wat op de aarde gebeurde. Als mens van een andere wereld moest ik leren hier op aarde mens te zijn. Zoals ik al zei, ik heb een

hele leuke jeugd gehad, maar ik trok me wel altijd terug. Als we een verjaardag hadden zaten alle kinderen te koekhappen en ik dacht altijd "happen jullie maar lekker koek" maar ik deed een deken over me heen over mijn hoofd en ik ging onder de tafel zitten. Dat was mijn veilige zone. Maar ik observeerde zonder mijn ogen met het geluid en gevoel, observeerde ik dus wat er gebeurde in de huiskamer. En ik hoorde dus allerlei andere dingen gebeuren dan alleen dat wat ik hoorde gebeuren met mijn oren, ik hoorde een heleboel andere werkelijkheden daar doorheen.

Vanaf mijn negende jaar kreeg ik contact met de designers, dat zijn de oudere rassen, de scheppingsrassen van dit universum, dus alleen een heel klein splintertje van het geheel en daardoor werd ik in een enorme uplift gebracht van bewustzijn en ging me interesseren in wat er op de wereld gebeurde. Ik kreeg interesse in b.v. Afrika. Ik werd gewoon mateloos geboeid door wat zich daar ontwikkelde. Ik kon niet begrijpen dat er 's avonds voor mij het eten klaar stond, dat mensen hier, nu ga ik er toch iets verder op door, dat mensen hier bidden tot God voor het eten en vervolgens het eten met volle smaak en volle teugen op kunnen eten zonder het besef te brengen, dat er aan de andere kant mensen zitten die ook bidden maar geen eten krijgen.

Verbinding, ik kreeg heel veel interesse in het politieke systeem en niet zozeer omdat John Kennedy me interesseerde maar vooral de hologrammen van het bewustzijn want ik zie niet aura's, ik kan geen aura's zien, ik weet niet hoe aura's er uitzien, ik zie andere dingen dan wat mensen mij beschrijven als aura's en dat zag ik bij John Kennedy ook altijd, bij de documentaires kon ik dat altijd heel goed zien, en ik zag dat John Kennedy graag wilde vertellen over een enorme ingreep in het menselijke bewustzijn via bepaalde mindcontrol programma's om het menselijk potentieel, de Kracht van Liefde en Creatie, om dat eigenlijk weg te houden bij de mens, het ontdekken daarvan. Dat ging vanaf mijn negende jaar fors aan en ook raakte ik in een enorme versnelling van, ja onderzoek van het universum.

Hier zie je mij met mijn sterrenkijker. Deze heb ik, zoals je ziet, op mijn fotoalbum geplakt, aan de voorkant, dat heb ik ingescand en ik ging een sterrenkijker kopen via Chriet Titulaer, je weet wel die man met de baard, huis van de toekomst, misschien weet je dat nog, buitengewoon interessant, ik heb hele gesprekken met Chriet gevoerd als kind. Hij gaf veel lezingen bij ons in Franeker in het planetarium hè. Henk Nieuwenhuis was toen de conservator, die kende hem ook goed en ik vertelde mijn ervaringen ook aan hen. En dat vonden ze wel zo maf die ervaringen van mij omdat ik zo gepassioneerd sprak over de sterren en de planeten en ook bepaalde elementen, ik sprak over van de aarde afgaan door de dampkring, wat je dan te zien krijgt, wat de astronauten te zien krijgen, wat dus ook geclassificeerd is. Het is geheim wat ik dus opnoemde dus dat was van hé dat is toch heel apart dat die jongen dat weet.

En zo ben ik in die kosmische verbinding terechtgekomen en dat is enorm. Mijn hele periode van zo ik denk een periode van zo'n 10, 11, 12, 13 jaar lag ik met alle mooie dagen buiten op het stretchbed met mijn ogen aan een telescoop geplakt, en dan ging ik 's avonds laat als mijn vader en moeder lagen te slapen, ging het grote klapraam open, zo'n groot klapraam en dan was het van "hé boefje ben je er nog?" En dan zei ik: "Ja ik ben er nog." Ik had een boomhut gemaakt en ik lag de hele nacht sterren te kijken.

En ik kan je vertellen, als je met aandacht naar de sterren gaat kijken, met aandacht, dan ga je dingen zien, dan gaan je hersenen anders werken. Niet even vlug zo naar boven. Als je een uur gaat liggen en het is een mooi heldere dag en er is geen maan en je gaat puur kijken, geen vals licht, echt in een schone omgeving en je gaat naar boven kijken dan is er op een gegeven moment iets, dan word je geraakt in je emotionele bewustzijn, emoties worden geraakt, en je gaat iets zien wat je zo bekend voorkomt en in dat moment weet je, ik ben niet van hier. En dat kan van heel diep binnenuit steeds krachtiger worden. En hoe meer je ervaart, ik ben niet van hier, hoe meer je ervaart hoe belangrijk het is dát je hier bent en dat je in deze wereld, hier, het menszijn komt terugbrengen.

Want er komen grote veranderingen op deze planeet, zowel heel erg fijn en ook iets minder fijn en het is aan ons de keus, wij zijn de scriptschrijvers, welke richting we in willen gaan.

Vanaf mijn dertiende jaar kreeg ik beschavingen te zien, die net als mensen, zoals wij, zijn. Siriaanse beschavingen, Pleiadense beschavingen, Aldeberaanse beschavingen, beschavingen van heel veel verschillende soorten, hoofdzakelijk allemaal menselijk, identiek sommige aan ons, sommige wel wat groter. Maar wat me als kind voornamelijk opviel was dat ze nooit oud waren.

En ik weet nog heel goed dat ik aan een man vroeg, een volwassen man, die zo'n twee en een halve meter groot was denk ik, achteraf gezien, hoe oud hij is. Toen zei hij: "Ik ben ouder dan de jaartelling die jullie gebruiken." En ik wist als kind natuurlijk dat we toen al in 1983/1984 zaten.

Een enorme mooie beleving waar ik hier natuurlijk niet in de diepte op in kan gaan, maar ik kan jullie wel vertellen dat het fysieke ervaringen waren. Fysiek, het zijn geen ervaringen die van astrale realiteit zijn, maar ervaringen zoals wij hier, dat we elkaar kunnen knuffelen, wij allemaal met elkaar kunnen elkaar een knuffeltje geven, dat kan dus ook gewoon met de mensen en de wezens uit een andere werkelijkheid. Dit is overigens helemaal niet zo bijzonder, het is veel meer bijzonder dat wij weer gaan ervaren, dat wij hier op de aarde aanwezig zijn namens o.a. de beschavingen die ons nu bezoeken.

De Pleiadische beschavingen, daar heb ik heel veel mee te maken gehad en driekwart jaar is het rustig geweest en een week of drie geleden had ik weer contact met deze mooie mensen.

Vraag: Is dat hetzelfde als de Pleiaardiers?

De Pleiaardiers dat is iets heel anders ja.

De Pleiadische mensen zijn de mensen uit de Pleiadische constellatie en dat is een constellatie waar meer dan 3100 verschillende zonnestelsels zijn die bewoond zijn. Meer dan 15000 verschillende planeten, die bewoond zijn met mensen zoals wij. En dat is eigenlijk de oorspronkelijke echte Pleiadische constellatie waarover geschreven wordt in alle geschriften en waar heel veel misinterpretaties en ook heel veel misleidingen in zitten.

En het heeft te maken met ons observatievermogen. Als we ons voorstellingsvermogen brengen naar thema's die neurologisch ingevoegd zijn, dan krijg je er eigenlijk geen contact mee, dan blijft het een fantasie. Het is voor ons heel belangrijk om er wel echt contact mee te kunnen krijgen.

Deze fantastische beschavingen, die heel ver geëvolueerd zijn, nauw verwant zijn aan de aardse mens hier, zijn helemaal niet zo terughoudend als het gaat over daadkracht. Ze zijn helemaal niet zo terughoudend om te focussen en de aandacht te brengen naar zaken, die juist aandacht nodig hebben. Immers, de mens is een representant van het Krachtveld van het Leven. En het is dus juist onze taak op jouw eigen manier juist daar waarneming te brengen namens de Kracht hè, namens het Veld van het Leven, om jouw observatie daar heen te brengen waar die observatie juist niet mag komen. Want het ongeziene heeft namelijk de kracht van de macht en op het moment dat we daar dus gaan kijken met de ogen, niet alleen van de persoonlijkheid, maar gaat kijken met de ogen van de Force of Live, met de Kracht van het Leven, op het moment dat je dat weer kunt voelen, heel diep van binnen, dan breng jij de vonken van de Kracht breng je over in je observatie met je ogen en met je emotionele bewustzijn breng je het over naar de plek of het thema, dat kan zelfs door middel van voorstelling, daar hoeft je niet eens je ogen voor te gebruiken, je brengt de Kracht tot leven in beweging dáár waar beweging mag zijn.

En precies dat is waar de religie van New Age de mens juist van wil afhouden, omdat de New Age bewust is gebracht door de krachten die de menselijke potenties juist buiten beeld willen houden.

Deze mensen, die geven ons heel veel informatie, en daar ben ik ook mee bezig om het naar buiten te brengen, informatie in de vorm van een soort ...?..... Waarschuwing over interdimensionale infiltraties. Wij, ze bezoeken ons nog maar net in dit fysieke lichaam, wij zijn zulke buitengewoon geavanceerde wezens, wij komen uit een andere tijd en het hele systeem hoe de mens nu functioneert, het vermogen wat de mens nu heeft, dat is maar een fractie van wat we ooit in andere tijden tot ons vermogen hadden om in te zetten. Daarom is het zo belangrijk en het verzoek is gericht direct aan alle mensen op de aarde, ongeacht afkomst, huidskleur, financiële status, religie, seksuele voorkeur, het maakt allemaal niet uit, het is gericht aan alle mensen: "*Sta op en ga kijken, ga observeren*"

Ga goed met aandacht werken. Daar kun je je ogen bij dicht doen, maar ga eens bewust met je aandacht vanuit het weten en het voelen dat je onderdeel bent van de Kracht, ga eens bewust naar de thema's toe waar het misschien wel eens onrustig voelt, maar waar precies waarneming van de Kracht nodig is. Ga dat eens met elkaar doen.

Als we spreken over wereldwijde hervormingen, alleen al in het financiële systeem. Waarom zijn al die grote economische machtblokken achter gesloten deuren? Waarom mogen we dat niet zien?

Waarom mogen we er niet bij zijn? Omdat de krachten, die die instituten beheren, heel goed begrijpen dat massale observatie in het systeem van hen, onvermijdelijk leidt tot beweging in dat systeem. En ze willen daar geen beweging. Ze willen dat het vast zit.

Je zou kunnen zeggen, dat angst en macht een tekort is aan observatie van mensen zoals jullie en ik.

Daarom is het zo belangrijk, dat we wakker worden, dat we observatie nodig hebben.

Waarom blijven bepaalde, buitenaardse beschavingen buiten beeld, fysiek, waarom niet in de radarfrequentie van onze hersengolven, waarom? Omdat de meeste rassen andere bedoelingen hebben dan de mens om hier te evolueren als de "supreme beeing", als opperste bewustzijnswezen en helemaal niet gezien willen worden door ons. Bewust niet.

Op het moment dat we hun zien, hebben we invloed op de realiteit en ook invloed op hen. Ze willen niet geraakt worden door de waarneming van de Kracht. Dat is een heel belangrijk gegeven wat ook wetenschappelijk aangetoond is, het Hearthmath institute, heb je misschien wel eens van gehoord waarin observatie, de menselijke observatie, het elektromagnetisch veld beïnvloedt. Dat is een heel belangrijk gegeven. Daar heb ik laatst nog even een gesprekje over gehad met iemand die daar ook gewerkt heeft, die in Nederland woont, en het is héél belangrijk voor ons dat wij gaan beseffen dat ons hele veld, het elektrische veld, niets anders is dan het opbouwen van een wereld door onze zintuiglijke waarneming en dat het wordt geïnterpreteerd door ons brein en als we dat willen omdraaien, kunnen we ook zeggen, dat er in ons brein zich iets afspeelt en zich vervolgens uit als een zintuiglijke waarneming. Dus wat nemen wij waar? Nemen wij iets waar van buitenaf naar binnen of is datgene wat we van buitenaf waarnemen al een prikkel vanuit ons binnen? En zijn we wel aanwezig in ons lichaam? Leuke vragen voor na de pauze.

Een kwartiertje pauze, tot strakjes.

Pauze

Dat Raimond dat kikkertje mee naar huis nam, de caravan in dit geval, en een omgeving heeft gemaakt voor het kikkertje, zodat het kikkertje de volgende ochtend wakker wordt en zich niet bewust is, dat het niet in zijn eigen omgeving is. Dat is eigenlijk de metaforische situatie voor de mens.

Dus deze aarde, hier, is niet onze oorspronkelijke omgeving. We kunnen het wel als onze oorspronkelijke omgeving maken. Dat is ook nodig als je kijkt wat er hier op de aarde allemaal gebeurt. De mens komt van een andere wereld waarin zij de aarde, zoals wij de aarde nu zien, waarnemen, waarin de aarde een veel groter lichaam is dan alleen de aarde die wij nu kennen. Zoals wij zouden kunnen zeggen, een metafysische werkelijkheid en niet een fysieke werkelijkheid. Overigens, zodra onze hersenen switchen naar een andere bewustzijnsfrequentie, zullen we dat ook weer als een fysieke werkelijkheid zien.

Mijn jeugd is voorbijgegaan met allerlei bezoeken, notities. Ik heb een boekwerk vastgelegd aan gesprekken en samenkomsten met andere wezens. Op andere planeten ben ik geweest. Ik heb de maan bekeken in mijn tienerjaren, daar ben ik geweest met een voertuig. En ik heb gezien dat de maan een object is, en daar spreek ik al mijn hele leven over, het is leuk dat er nu ook door andere mensen over wordt gesproken, vooral mijn vader die is namelijk een wetenschapper en altijd geweest en die zat zich altijd achter zijn oor te krabben van "Hmmm wat een apart verhaal heeft mijn zoon toch." En mijn moeder zei dan van: "Ja, dat is helemaal geen punt." En dan zei mijn vader: "Ja dat is ook helemaal geen punt, maar het kan niet wetenschappelijk, het kan niet, het kan niet. De wetenschap laat iets anders zien." Dus ik kwam op de maan en ik heb de maan bekeken met hele mooie kleuren, vooral de oppervlakte van de maan die heel verschillende kristalkleuren heeft, hele mooie paarse, blauwe, wat een gelige gloed heeft. Heel bijzonder.

Ik ben mijn hele jeugd door allerlei verschillende processen gegaan hier als Martijn, ik mocht dus ook echt hier leren om mens te zijn, ik sprak met de dieren op mijn manier, kon zien wat andere mensen niet zagen en ik hield het allemaal voor me en ik doe dat nog steeds. Ik vind namelijk dat het niet belangrijk is wat ik allemaal innerlijk meemaak, dat het niet zo nodig naar buiten hoeft te gaan, het is niet van belang. Deeltjes wel om andere mensen te inspireren, ik vind het ook fijn als andere mensen hun ervaringendeeltjes met mij delen. Maar ik hoef ook niet tot in de diepte alles te horen.

Het gaat niet om "ik" hè, het gaat om het grotere geheel. Maar door al die ervaringen,

bijeenkomsten en ontvoeringen en mindcontrol programma's waar ik ook betrokken bij raakte als kind, omdat er dus hele grote krachten door het universum door het bewustzijnsveld van de aarde heen gevlochten zijn. Dat zijn militaire industrieën, die buitengewone, zeer geavanceerde hersentechnologie, zeer vakbekwaam uitvoeren op de menselijke populatie op deze planeet, Dat is een behoorlijk heftig programma, daar ben ik mijn hele jeugd zo doorheen gefietst en uiteindelijk heb ik een start gevonden om dus in mijn aankomende volwassen periode, dat was toen ik 16 jaar was, om daar eens wat meer over te gaan spreken dan alleen met mijn ouders en een paar andere mensen, maar ook met mijn oma.

Mijn oma is uit Amsterdam verhuisd, ging ook in Leeuwarden wonen en op mijn zestiende jaar had ik zo'n Honda MT5 brommer, een crossbrommer met een uitlaat waar ik het geluiddempend materiaal uit heb gehaald, zodat je mij op 10 km afstand aan hoorde komen en daar reed ik mee naar Leeuwarden toe, naar mijn oma. Ik kwam bij mijn oma en zei: "Oma ik wil graag ergens met je over spreken, want ja er zijn dingen die je niet van mij weet." En toen vroeg ze als eerste: "Gaat het dan niet goed op school?" Ik zeg: "Nee ook niet." Het gaat helemaal niet goed op school want ik vond school verschrikkelijk.

Ik werd ingeschaald op het gymnasiumniveau en ik heb bewust ..... ik kan heel goed leren, ik kan ongelooflijk goed onthouden dat is het, ik kan heel goed onthouden, maar dat betekent niet dat ik de stof snap, dus alles wat ik las dat kon ik precies één op één onthouden, dus ik kon allemaal tien halen. Geen enkel probleem, en binnen 10 minuten kon ik een proefwerk maken en dan legde ik het proefwerk neer en dan was het gewoon een tien.

Maar ik vond het zo verschrikkelijk dus ik heb van alles gedaan om juist dat niveau helemaal naar beneden te krijgen en dat is me gelukt en met mavo d ben ik vertrokken. En dat was prima, ik voelde me gewoon vrij.

Dat heeft me heel goed gedaan. Maar goed, dus ik kwam bij mijn oma, in die tijd woonde mijn oma dus in Leeuwarden en heb ik haar toen verteld wat ik in mijn leven allemaal meemaak. Dus ik heb haar verteld over de buitenaardse ontvoeringen die plaatsvonden, dat ik meegenomen werd, dat er onderzoek werd gedaan naar mijn bewustzijn, mijn celweefsel. Dat er beschavingen, die mensachtig zijn, de mensheid bestuderen. Dat ik me het kan herinneren van voor de geboorte, ofwel van voor de ervaring die dit leven is, neurologisch. Ik heb het allemaal verteld. Ik vertelde over de vluchten die ik maakte met voertuigen, letterlijk ook fysieke voertuigen van deze aarde door een soort rasterveld waardoor ik in een andere wereld kwam, want ze vliegen helemaal niet van de aarde af. En ik vertelde dat aan mijn oma en mijn oma zegt, ze is een klein vrouwtje, zo klein, en mijn oma is altijd de belangrijkste persoon in mijn leven geweest en ik vertelde het haar en toe zei ze: "Lieve schat." en ze begon te huilen. Toen pakte ze zo mijn handen aan de ronde tafel waar ik altijd boerenkool at met mijn oma, dat zijn van die herinneringen hè, ze pakte me zo vast en zegt: "Lieve schat, alles wat jij vertelt, alles wat jij vertelt, heb ik ook meegemaakt. Alles, al die ontvoeringen, al die contacten van kinds af aan."

Mijn opa, dus haar man, is in de tweede wereldoorlog opgepakt, omdat de Joden onderdak werd geboden en zijn dus ook door de SS'ers, ja hebben allemaal injecties gehad waar ze allemaal ziektes van kregen en hij was de enige, vertelde ze, die dat wist. En ze zegt: "Ik zal het nooit aan een ander vertellen. Maar nu zeg ik het toch omdat jij het vertelt." En dat was een behoorlijk indringend moment voor mij om te horen, dat mijn oma, die ik zeer zeer veel respecteerde als kind, een buitengewoon liefdevolle relatie altijd mee heb gehad, maar nog wel uit de generatie van vroeger hè, waardoor een oma nog echt een oma hè, mijn oma. Mijn oma, met iedere vlek in je broek ga je naar je oma, dat was er toen niet bij, tegenwoordig zitten er ontelbare scheuren in je broek en dan is het nog niet erg.

Maar goed in die tijd, ik ging dus naar mijn oma en dat was voor mij heel belangrijk dat mijn oma vertelde: "Jongen alles wat jij verteld heb ik ook meegemaakt." En in dat moment werd ik zó diep geraakt in mijn daadkracht als kind zeg maar, dat ik besloot in dat moment: En nu gaan de gordijnen open, ik ga hier gewoon over praten. Alles, alles wat ik heb opgeschreven, alles wat ik heb genoteerd, wat ik heb meegemaakt, en dat had ik aan mijn ouders verteld en er waren wel meer mensen aan wie ik het had verteld, mijn zus wist het ook, mijn zus was er ook wel eens bij, er waren wel meer mensen bij de ontmoetingen, maar die mensen durfden er nooit zo open over te spreken, op dat moment raakte ik zo geïnspireerd, ik kan eigenlijk zeggen dat dat dus het moment is geweest.

Want mijn oma heeft in de tweede wereldoorlog ook veel voertuigen om haar huis gehad, dat

vertelde ze mij, in Amsterdam Zuid bij het Olympisch Stadion, daarachter was het vroeger nog allemaal gras, dat daar ook grote voertuigen landden, zilveren schijven. En dat die zilveren schijven boven haar hingen en meevlogen terwijl ze dus naar huis liep. Ze zegt: "En niemand zag het, maar ik zag het. Haarscherp." Dus wat er gebeurt, is dat er technologieën worden gebruikt, die worden ingevoegd in het neurale systeem van het menselijk brein. Daar wordt enorm mee gewerkt. En dat is ook heel erg mooi dat het zo gebeurt, want op deze manier blijft het onderwerp eigenlijk verborgen voor het publieke domein. Je bent dus eigenlijk gek als je dit meemaakt. Ik vond het heel erg fijn dat dit gebeurde, ik ben er mijn oma heel dankbaar voor.

Ja de Sirische beschavingen, dit is een plaatje dat kun je wel gewoon zo zien. Mensen, zoals jullie en ik. Heel liefdevolle mensen, maar vooral daadkrachtige mensen. Want vergis je niet. Veel mensen spreken over liefdevolle wezens en zweven bijna weg en dan blijkt het toch op de aarde te zijn en dan blijkt ook, dat die wezens die zo liefdevol zijn, ook heel daadkrachtige wezens zijn. Zeer buitengewoon krachtig.

Ik kan je vertellen, dat contacten, die ik heb met wezens uit andere werelden, hele krachtige, menselijke beschavingen zijn. Als zij met ons spreken en je bent er niet op voorbereid, dan is in de conservatie en de daadkracht zo enorm sterk, dat ons brein daarvan op tilt slaat. Die kan de signalen niet ontvangen.

Wij denken namelijk dat wij verbaal met elkaar spreken, dat is wat wij denken. Wij denken de woorden maar achter de woorden liggen de krachtige emoties schuil. Dus het gevoelsbewustzijnsveld. Als je spreekt over een prachtige, mooie boom met appels erin, dan spreek ik woorden uit maar het beeld ontstaat van die boom met die appels. En je voelt ook die waardering voor die boom met appels.

Wij hebben op dit moment als mensheid op deze planeet nog geen 1% van ons vermogen tot onze beschikking. Nog geen 1%. Op het moment dat andere wezens met ons communiceren dan doen zij dat vanuit hun volledig potentieel. Op het moment dat zij met ons spreken, spreken zij babytaal. En die babytaal is zo eenvoudig voor hen, zij moeten zelfs hun best doen om babytaal met ons te spreken en ze stellen zelfs hun bewustzijnsveld zo bij, dat ze niet per ongeluk op ons inbreken. Dus denk ook even letterlijk aan een hypnotiseur, dat een hypnotiseur een instructie kan geven aan iemand anders in het onderbewustzijn waardoor iemand anders iets kan ervaren wat er niet is, maar ook de emoties daarbij ervaart. Dat is wat zij dus eigenlijk doen. Zij zorgen ervoor dat zij in ons onderbewustzijn communiceren met ons en dat we daardoor precies binnen krijgen, achter de woorden, wat nodig is voor ons om inzicht te krijgen en dan denken we hier dat we het niet kunnen begrijpen. Nou zo spreek ik ook (gelach).

Ik zal eventjes kijken welke plaatjes ik voorbij laat komen. Dat is toch een stukje, ja een teaser. Op mijn 23ste jaar, op mijn 18de jaar begon dat, op mijn 23ste jaar kreeg ik volledig open contact met de fibo (?) beschaving, dat is een katachtige beschaving, een menselijke beschaving. Ze zijn zo ongeveer 3 meter lang ten opzichte van onze fysieke lichamen, vrij smal, lange armen, lange benen, heel menselijke handen, maar vooral de handen zijn behaard, heel zacht behaard. Hele mooie gezichten. Dat is een beschaving die de aarde al zolang de aarde bestaat, zolang dit hologram bestaat, monitort, aanwezig is in het bewustzijnsveld en ervoor zorgt dat ze als observators in dit veld hier aanwezig zijn, zodat ongeziene zaken niet **zo'n** wending nemen, dat de aarde in feite een richting ingaat wat een totale destructie is.

Want kijk, dat de aarde nog niet vernietigd is geweest, komt natuurlijk niet alleen maar omdat we hele verstandige mensen hebben in de regeringen, die de knoppen niet hebben ingedrukt, maar er zijn heel veel gebeurtenissen op de aarde, in de historie van de mens nu, dat de aarde al zeker zo'n 100x vernietigd had kunnen zijn door enorme globale rampen. Dat dit niet gebeurd is, heeft ook niet echt te maken dat ze ingrijpen, maar meer dat er geobserveerd wordt. Dus waar ik het in het begin al over had, dat wij deel zijn van het hele veld van bewustzijn van de Kracht van het Leven, de Force of Life, zijn zij ook. Zij monitoren en nemen met ons waar, zonder dat wij het door hebben, bekijken zij vanuit de ogen van supreme beeings, kijken zij in ons veld, precies naar die werkelijkheid waar beweging mag zijn. Het is een enorme, intelligente beschaving en ik heb hun voertuigen bekeken, gewoon fysiek van aard, de voertuigen werken op bewustzijn. Dat is best lastig om dat in een korte lezing zoals hier te vertellen, maar je zou kunnen zeggen dat alles wat zij voelen, alles wat ze beslissen, daarom is daadkracht en intellect een heel belangrijk onderdeel van het spirituele bewustzijn, kunnen zij een besluit nemen waarbij het voertuig letterlijk een verandering krijgt van vorm, maar ook in een andere richting gaat vliegen. Het is heel belangrijk voor ons om dat te

begrijpen.

Dan hebben we nog de Aka (?) beschavingen, dat is ook een menselijke beschaving. Die beschaving is heel erg bijzonder voor mij, vanwege het feit dat de wereld die daar is, echt letterlijk lijkt op de wereld waar wij nu zijn. Het enige grote verschil is, dat deze wereld, ja hoe zal ik dat eens zeggen, veel meer de kleur geel in zich draagt, wij hebben hier heel veel de primaire kleuren groen en blauw hè in de natuur, daar is veel meer de kleur geel aanwezig. Dus je hebt daar veel meer groen/geel gras. Hier is gras geel als het verdort, daar is het als het gezond is heel geel.

Ik kwam op die wereld aan met dat voertuig, gereisd vanaf hier met een aantal mensen van deze wereld waaronder ook Chinezen zaten. Het was een hele mooie ontmoeting. Ik kwam de dampkring binnen, ik heb door de raampjes naar buiten gekeken net zoals je in de auto zit, ik keek door de dampkring naar buiten en zag dat we vrij snel aan het landen waren en we hebben uiteindelijk de landing gemaakt, ik ben uitgestapt en terwijl ik uitstapte uit het voertuig, dus gewoon fysiek zoals we hier ook met elkaar zitten, dat voertuig ging open, de deur ging omhoog om vervolgens in vloeibare vorm opgenomen te worden in het schip, het was heel bijzonder, stapte ik uit en toen stonden we, mensen gingen allemaal voor, ik ging als één van de laatsten naar buiten samen met degene die het voertuig bestuurde. We stonden op een heel groot paneel, op een brug, je kunt beter zeggen een brug, dat is een platform dat is het. Ik stond op dat platform en dat platform was helemaal van glas. Als ik met mijn ogen in dat glas keek zag ik daar waar ik met mijn observatie heen ging, dat is een centraal thema, daar waar mijn observatie naar toe ging, daar bewoog het glas.

Ik zag het als een kristal, kristallijnen chips, bioenergetisch bewustzijn dat reageerde op de waarneming van een ander.

En ik keek ernaar en toen kwamen er allemaal blauwe, witte en goudachtige strepen in, heel bijzonder. En terwijl ik dat zag gebeuren voelde ik het in mijn hele brein, maar niet in mijn brein maar aan de buitenkant. Heel heel mooi. Dus de interactie tussen ons brein en de werkelijkheid buiten ons, hoe nauw verbonden dat met elkaar is. Heel heel interessant om dat te onderzoeken. Ik stond daar en de wind woei door mijn haar. Ik dacht nog op dat moment: "Oh het waait hier ook." Dat was natuurlijk helemaal niet bijzonder, want overal waait het, op elke planeet is een atmosferische verschijning. Of dat nou een atmosfeer is van beton, heb je ook, of een atmosfeer van de lucht en ik stond daar en de wind die woei door mijn haar en ik kijk om me heen en ik zie dus letterlijk de natuur want ik denk dat ik op zo'n 300 meter hoogte was, hele grote bergen, bonsai bomen, enorm grote, hoge bonsai bomen die aan de bovenkant exact vlak waren en ik zie nog naast het platform een hele grote toren en ik loop in die toren met een trap naar beneden samen met die man Michael, waar ik nu niks over heb verteld want daar is te kort tijd voor, en ik loop zo naar beneden, helemaal naar beneden en terwijl we naar beneden lopen kan ik ook naar buiten kijken en ik zie dat we steeds een stukje lager komen, bij het lopen op de trap word ik gedragen door de trap, ook heel bijzonder. Hier moeten we met onze voeten echt zelf lopen en daar nam de trap mij bij elke stap 5/6 meter verder naar beneden, heel erg leuk, dat hadden ze bij V&D niet, heel bijzonder om te zien. En toen kwamen we op een gegeven moment op een plek terecht en toen zei hij zo in een opmerking van deze plek hier: "Dit is een afdeling daar mag je niet naar binnen toe." Nou dat moet je tegen mij zeggen, dat wist Michael. Ik ging daar dus naar binnen en hij liep de andere kant uit. Toen ben ik daar naar binnen gegaan, een enorm complex, een gigantisch complex, waren allemaal deuren en ik wist precies waar ik heen moest. En hoe kan dat nou? Dan kom ik terug op de essentie.

Wij zijn dragers van het oorspronkelijk potentieel van het Mensdom waar wij van afstammen uit een andere wereld en wij zijn de dragers van het Krachtveld van het Leven, dus de Force of Life.

En op het moment, dat je dat weer weet en je gaat je daar op focussen en je gaat niet meer met de ogen van je persoonlijkheid kijken en je laat daar een ander deel doorheen kijken, dan komt de Kracht van het Universum, wat alles met elkaar verbindt, komt tot leven in je lichaam, gaat meekijken en dan is het zo dat dat bewustzijnswezen, want dat is het, het heelheidsbewustzijnswezen, gaat dus letterlijk vertellen en dat ben je dan zelf omdat je het representeert, het is dus geen Kracht van buitenaf maar van binnenuit, gaat vertellen "links, rechts, links." Dat is zoals wij het noemen, de magie van het leven, want dat is wie we zijn.

Dus toen kwam ik in een gigantisch complex terecht maar kortom, ik zal het even heel kort samengevat houden, het was een afdeling van Darpa en Nasa. Het was op mijn 23ste jaar dat ik dit meemaakte en ik heb het uitvoerig beschreven, waar een complete militaire ruimte organisatie is,

die zo gigantisch groot is, die is 100x groter dan alle ruimtevaartorganisaties op de aarde bij elkaar opgeteld. En toen vroeg ik later in een nazit aan Michael: "Hoe komt het dat we dat op de aarde niet weten? Hoe komt het dat zij hier zijn, dat jullie dat toestaan, dat dat gebeurt en dat de mensen op de aarde daar geen weet van hebben." En toen zegt ie: "Dat is niet onze verantwoordelijkheid, maar dat is de verantwoordelijkheid voor jullie op aarde. Wij zijn ambassadeurs van deze wereld en wij ontzeggen niemand de toegang omdat deze planeet ons niet toebehoort zoals geen één planeet een ander toebehoort. Wij laten iedereen hier onderzoek doen en die personen, die beschaving, die dat op eigen wijze te ventileren naar buiten toe." Toen zegt ie: "Nu weet je het." En dat was op mijn 23ste jaar, dat is 19 jaar geleden.

Het is voor mij heel belangrijk, het zijn maar een paar splinters uit mijn ervaringen, het is voor mij heel belangrijk om dat wel hardop te benoemen want het is niet voor niets dat ik dat te zien kreeg. Want ik heb het steeds over waarneming. Doordat ik dat vertel, je leest het nu niet van het internet, doordat ik jullie dat vertel met de kracht vanuit het gevoel vanuit de ervaring, die ik in mij draag, vanuit mijn volledig eigen ervaring, luister je nu met je aandacht en je hart en met je voorstellingsvermogen, en koppelen jullie je bewustzijn, niet aan mij, jullie waarnemingsvermogen en jullie voorstellingsvermogen, koppelen jullie nu aan dit thema. Daardoor wordt het ongeziene gezien in het veld en wordt dat thema in beweging gezet. We hoeven niemand te ontmaskeren, we hoeven alleen maar iets te bespreken met elkaar, dan komt het namelijk in beweging, het is een vastgelopen thema.

Dit is wat ik heel veel tegenkom. De vergeten historiën in stand houden. De mens zit in een ongelooflijk moeilijk parket zolang ze onbereidwillig is om te onderzoeken of het misschien anders in elkaar zit. De vergeten historie van het menselijk potentieel, wie wij zijn. Gebeurtenissen zijn vergeten tussen aanhalingstekens door een elektronische, neurologische onderbreking toe te passen, dus letterlijk. Stel je nu eens voor, ik kom zelf uit de computerwereld, ik heb verschillende grote computerfirma's gehad en verkocht en één is er failliet gegaan. Dus ik heb verstand van computers, dat kan ik rustig zeggen. Ik ben daar ook ingerold doordat ik begrijp hoe het universum in elkaar zit.

Stel jij je nu eens voor dat jij begrijpt hoe je computer werkt, dat jij begrijpt hoe je een foto dat in een mapje mijn afbeeldingen zit, hoe je die kunt openen, niet in het zichtbare spectrum de foto maar dat je achter de foto kunt kijken, dat je kunt zien hoe die foto is opgebouwd uit digitale enen en nullen. En als jij daar iets aan kunt veranderen en je weet hoe het in elkaar zit, dan kun je het fotootje er anders uit laten zien. Met andere woorden dan zit links boven opeens rechts onder ingeprogrammeerd of op de kop binnenste buiten, je kunt zelfs de hele foto kunnen herzien. Je kunt de informatie helemaal herschikken. Wat er gebeurd is, is dat er niets verloren gaat van die hele foto maar al die beeldpixels die krijgen een andere plek, waardoor er een ander beeld ontstaat.

De volgende dag doet de gebruiker de computer aan, ziet die foto en zegt: "Hé die foto is een andere foto. Dat is helemaal niet mijn foto, hoe kan dat? Mijn foto was er namelijk wel en nu zie ik een heel andere foto."

Als je dan ook nog zo geavanceerd bent, dat je het geheugen van de waarnemer kunt aanpassen, dan heb je het voor elkaar. Dat is wat er gebeurd is. En dat is een hele diepe boodschap. Want de mensheid zit in een enorme val van haar bewustzijn als ze niet stopt met ontkennen waar ze mee bezig is. Er is een enorm bewustwordingsproces aan de gang op de aarde, die echt magnifiek is en er zijn steeds meer mensen die van binnenuit voelen van: "Nee ho eens even, waar ik jarenlang zo in mee ben gelopen in al die thema's, het gaat om mezelf, hier. Hier ben ik. En vooral wie ben ik niet."

Dit kom ik veel tegen, het volgende plaatje wat ik wil laten zien. Deze vraag wordt mij vaak gesteld: "Hoe kan het dat ik ondanks mijn inzet telkens teruggeworpen word in hetzelfde patroon? Ik ben me suf aan het therapeuten, ik ben van alles aan het doen, en nog steeds na tientallen jaren zit ik in hetzelfde stuk. Hoe kan het dat ik mijn levensmissie niet werkelijk leef? Ik heb het gevoel dat dit het niet is Martijn, waar gaat het om, kun jij mij dat vertellen? Hoe kan het dat ik me zo moedeloos en leeg kan voelen? Wie ben ik echt?"

Mijn ervaring is de afgelopen 6 jaren door diepgaand thema's aan te raken en die zijn fors en die mogen er ook zijn, want wij zijn krachtige wezens, er kan ons niets gebeuren. We kunnen alleen maar iets anders interpreteren waardoor wij uitglijden op gevoelens van kracht in onszelf wat

geïnterpreteerd wordt door gebeurtenissen uit dit leven waardoor je denkt dat het een negatieve gebeurtenis is. Dus in dit leven ervaren wij als mensen allemaal heel bijzondere zaken en het is aan ons om te kijken of de zaken en onderwerpen die ons wat hebben getraumatiseerd en we daar een persoonlijkheid bij hebben ontwikkeld of daar een persoonlijke mening bij hebben, of we die durven te herzien. Ja dat is een hele grote uitdaging.

Je zult het ook om kunnen draaien. Als je daar dus echt een onderzoek in durft te zetten voor jezelf, zou je kunnen zeggen: "Goh ik merk dat ik sinds ik mijn beeld t.a.v. mijzelf radicaal heb veranderd, dat ik door de oude patronen heen ben, ik ben ermee klaar, het is opgelost. Ik hoef helemaal niet meer naar een therapeut, ik ben in één keer klaar. Ik heb namelijk mijn zienswijze aangepast, ik kijk niet meer alleen vanuit mijn persoonlijk potentieel, nee sterker nog, ik kijk vanuit het veel grotere potentieel van de Kracht van het Leven. Ik kijk niet meer vanuit pijn en liefde, ik kijk vanuit Kracht, ik kijk vanuit een neutraal veld. "

Het is een heel belangrijk stuk om allemaal te onderzoeken.

Veel mensen zeggen ook van: "Nou ik hoef helemaal niet te weten wat mijn levensmissie eigenlijk is, hoe ik dat voor elkaar krijg. Want doordat ik nu beseft dat het echt gaat om het "NU" moment hier, dat alle onderzoek dat ik heb gedaan op basis van dat ik niet weet wie ik ben, niet weet wat mijn levensmissie is, dat het me juist heel erg heeft gefrustreerd. Dat onderzoek ben ik juist gestart vanuit pijn en dat ben ik juist gestart vanuit mijn persoonlijke rol en ik heb nu een veel groter potentieel van mijzelf mogen ontdekken. En het is gewoon oké. En doordat ik voelde dat het oké was, kon de Kracht van binnenuit in mijn menszijn tot ontwikkeling komen en bracht mij precies in contact met de elementen van de mensen die die Kracht ook in zich dragen.

Dan ga je niet je persoonlijkheid overstijgen maar dan staat je persoonlijkheid ten dienste van je groter galactisch potentieel. Dat is hartstikke fijn. Het leven wordt ook een stuk makkelijker. En je bent veel minder moedeloos en je kunt er zelfs heel erg vol van raken. Nou wie wil dat nou niet? Vol raken van het leven op een hele positieve manier. Want uiteindelijk is het leven één grote, mooie beweging, het is één grote dans.

Ik wil een korte zisprong maken, omdat het gewoon heel belangrijk is waar veel mensen het wel over hebben en ook veel mensen niet. Ik denk dat het goed is om het vandaag toch nog even in te voegen. Dit is een televisie van de jaren 50 zo ongeveer. Mijn vader is een technisch ingenieur, zijn zolder staat technisch ook helemaal vol geparkeerd met allemaal dit soort objecten, heel leuk. Ik ben er mee opgegroeid. Ik heb dus gezien hoe die televisies allemaal gemaakt werden, buitengewoon leuk om te ervaren. We zijn nu een paar jaar verder en we hebben in vrij korte tijd hebben we de smart televisie ontwikkeld en ja dat zijn behoorlijke veranderingen in een paar decennia tijd. We vinden het allemaal heel gewoon en het is ook niet vreemd. Je kunt je ook afvragen, is ons bewustzijn in die decennia ook zo snel mee ontwikkeld?

Nou ja bij sommige mensen zeker wel. Het is wel voor ons om te kijken van, laten we het filter maar eens door onszelf heen halen.

Dit is de situatie die we binnen 3 jaren gepresenteerd krijgen in de consumentenelektronica en dat is een smart phone die letterlijk hologrammen projecteert. Ik heb dat in 1991 gezien bij Panasonic, ik heb daar ook een uitvoerig verslag over geschreven, ik mocht dat niet publiceren. Ik heb dat verslag wel en ik ga het publiceren, later in de toekomst mag ik het publiceren en dat is nu. En dat is een vloeibare band om je arm heen, om je pols, en die vloeibare band werkt op je bewustzijn en die werkt op codes. Dus bij gedachten, een gedachte is een hersengolf, en door het aansturen met de gedachte kun je namelijk het apparaat aanzetten. Net zoals nu ook gebeurt in de robotisering dat mensen die geen arm hebben, wordt er een arm geplaatst over de nek heen en dan is er een neurologische prikkel nodig, dat is wetenschap hè dat is trouwens laatst uitgebreid op t.v. geweest, dan is er een neurologische prikkel nodig door te denken, dus er is iemand die denkt, ken je het van de smartphone van een vierkant met stipjes dan haal je het slot van je smartphone met een pincode in de vorm van hokjes, jullie zijn allemaal smartphone dragers en weten het natuurlijk, maar het gaat om de code, dat je denkt met een code.

En de man die die arm had, die robot aan zijn lichaam, die arm reageerde doordat die man die code dacht, die bij die arm hoorde bij die instructie, en omdat zijn brein iets dacht waar het programma op ging reageren, ging die arm een glas pakken. Dus hij reageerde op zijn neurologische programma's. Er werd een programma ingevoegd door een chip, ingevoegd in het hoofd, waardoor het brein een instructie gaf en het robotarmpje precies deed wat het brein aan opdracht gaf.

Die band, die ik heb gezien van Panasonic en heb gedragen en uitgetest, werkt ook op ons brein, op ons bewustzijn, en bij het denken bij bepaalde codes, en die codes, en nou komt het, zijn niet codes van eentjes en nulletjes maar dat zijn gevoelens, er worden gevoelens opgeroepen, reageert die band en uit die band wordt een compleet hologram geprojecteerd. Dus als iemand wil skypeen komt dat hologram tevoorschijn en kun je die ander gewoon een knuffel op zijn wang geven.

Die technologie wordt binnen 3 jaren door Motorola, de voorlopers eigenlijk van de eerste mobiele telefoons, door de divisie van Motorola gepubliceerd.

En dat is een vorm, dat we geen t.v. meer nodig hebben, geen scherm meer nodig hebben en dat we voor ons een projectie krijgen.

Wat ook belangrijk voor ons is, is om te begrijpen dat wij die projecties ook in ons brein hebben en dat dat op dit moment ook wordt ingevoegd in ons brein. Facebook heeft nu uiteindelijk het programma helemaal uitgewerkt, dat er dus een breinnet is en ik heb ook mensen gesproken die daaraan werken bij Facebook. Het is operationeel en het betekent dat ons brein het internet ontvangt, maar niet het internet van wat wij nu kennen, dat is een alternatief systeem. Ons brein logt in, letterlijk in jezelf, op het internet en je hebt rechtstreeks online contact met alle mensen die in je vriendenkring zitten op Facebook. Dus je bent je plantje in de tuin aan het zetten en terwijl je dat doet maak je een fotootje met je ogen, je doet dat via je brein, uploaden naar het breinnet en het staat op Facebook. Op dat moment is je hele vriendenkring op de hoogte van je plaatje die je net hebt gemaakt. En het leuke is, je geeft je plantje water en je hele vriendenclub die gaat allemaal een "like" geven, leuk, een hartje en terwijl je het plantje aan het water geven bent wordt je hele neurologische systeem volgegooid met allemaal gevoelens van "likes", top, leuk, lief dat krijg je dus door je heen.

Die uitvindingen zijn allemaal volledig operationeel, zijn uitgewerkt, zijn operationeel, dat onze hersenen letterlijk dus neuroprikkels ontvangen uit een ander breinnet en dat we dus letterlijk naar een cyborg society gaan.

Nu ben ik iemand die helemaal niet in doemdenken gelooft omdat de Kracht van de mens zo enorm groot is, dat wij in staat zijn om het menszijn overeind te houden. Hoe kun je ooit iets overeind houden als je niet wilt zien dat er ook iets is waartegen je iets overeind mag houden. Dus de Kracht van ons als mensen hier is de analoge werkelijkheid, een wereld van Liefde en Kracht en een wereld waar het gras waait door de wind, waar we een zaadje in de grond stoppen waar een boom uit ontstaat, dat we het dus werkelijk tot ons nemen in een werkelijke analoge werkelijkheid, echt ervaren in plaats dat er alleen maar een neurologische prikkel is.

Ja als je dan uitkomt op het buitenaardse thema en mensen vragen: "Hoe kan het dan, dat als die buitenaardsen er zijn, ze zich niet laten zien?" Dan is het maar de vraag van "Wat zien we wel en wat zien we niet?"

Wie kan het niet volgen?

Opmerking: Dit neigt naar de matrix.

Nou het neigt, ja je zou kunnen zeggen de matrix, je kunt zeggen dat het universum bestaat uit honderden miljarden verschillende hologrammen, velden. En dat wij met ons bewustzijn, ons oorspronkelijk bewustzijn, dat we ons kunnen koppelen aan een programma. En zodra we dat doen, dat zijn scheppingsprogramma's, dus onderdeel van het Albewustzijn, zodra we dat doen, gaan we de huidige wetten ervaren van dat programma, van dat universum. Dat is wat we nu aan het doen zijn. En voor ons is het belangrijk om te zorgen dat het script hier wordt afgeschreven op een analoge wijze, dat dit veld zich dus echt kan samenvoegen met de Kracht van Liefde en Creatie. En dat kunnen we alleen maar doen door ook onze focus te brengen dat er dus ontwikkelingen zijn op deze wereld, die echt wel een andere insteek hebben waarvan ik niet zeg dat het perse negatief is, want het gaat niet om negatief of positief, maar het gaat erom, zijn wij nog de scriptschrijvers van het verhaal, zijn wij dat nog? En veel mensen zegge: "Ja dat zijn wij nog." en dan zeg ik van "Ja, hoe weet jij dat? Hoe weet jij nu dat jij de scriptschrijver bent?" Want op het moment dat jij dat vanuit je persoonlijke rol aan het vertellen bent, dan is het maar de vraag van, hoeveel scriptschrijven daar in zit.

Laat ik het anders zeggen.

Op het moment dat we ons bewustzijn koppelen aan dit veld hier, dit universum, ervaren we de geboorte en ervaren we het incarnatiesysteem, en dat is duidelijk voor ons allemaal. Maar op het moment dat we het lichaam gaan ervaren, zitten we gelijk vol met alle bouwstenen van onze ouders. En aangezien dat hele systeem hier op de aarde letterlijk bestuurd wordt door te kort aan informatie, ontstaan er daardoor ook trauma's omdat we een misinterpretatie maken van wat kracht is, we verwarren dat vaak met angst, het neurologisch systeem is namelijk in staat om kracht te interpreteren als angst, dat is eigenlijk wat er gebeurt. Er bestaat helemaal geen angst. Op het moment dat wij in het lichaam komen van die baby, ervaren we al de trauma's van al onze voorouderlijke historie. We hebben nog geen halve seconde geleefd en we zitten al midden in allerlei programma's die we nog niet eens zelf hebben beleefd. En op dat moment wordt ons leven al bestuurd. Op het moment dat jij opgroeit als kind, je gaat naar school, je gaat een baan zoeken, je rolt helemaal in dat model en je weet niets van bewustzijn en je weet niets van deze prachtige wereld, je weet ook helemaal niets van die wereld daarbuiten, dat het onderdeel is van een gigantisch galactische samenhang, ja dan ga je geloven in je persoonlijkheid. Je gaat letterlijk geloven. Je vergeet dat je een onderdeel bent van dat grote scheppingspotentieel. En op het moment dat je dus helemaal klaargestoomd wordt om vanuit die persoonlijkheid te navigeren, dan is het maar de vraag of je nog een scriptschrijver bent. Dat is wat de mensen van de andere werelden van ons vragen om te onderzoeken in hoeverre wij beseffen hoe groots wij zijn. Letterlijk. Dat is wat nodig is. Dat is ook wat de mensheid op dit moment aan het onderzoeken is, op allerlei verschillende manieren. En ik ga het niet hebben over de hetze die gevoerd wordt tegen de mens, het gaat veel meer om de bereidwilligheid om te onderzoeken. Want als wij onderzoeken wat ons vermogen is in waarneming en wat ons vermogen is om met zowel ons neurologisch systeem als met ons hartbewustzijn invloed te hebben op deze werkelijkheid, dan gaan we dus ontdekken dat we niets nodig hebben buiten onszelf, dat jij je eigen hersteller bent. We gaan ontdekken dat zelfhealing ofwel het herstellen van je eigen vermogen echt jouw eigen potentieel is en absoluut nooit bij een ander vandaan kán komen en we gaan er ook achter komen dat buitenaardse beschavingen, multidimensionale realiteiten buitengewoon terughoudend zijn, omdat zij weten wie jij bent behalve jijzelf. Dat laat ik dan soms ook.

Wie heeft er een vraag over?

Vraag: Als ik je goed begrijp dan zeg jij eigenlijk van je hebt een heel groot voorgeprogrammeerd brein, wat je dus niet bent, door je ouders meegekregen, door systemen, dat omvat een heel groot gedeelte van wie wij zijn en daarnaast heb je nog je zelfbewustzijn wat we dus wel zijn. Zit dat zo in elkaar?

Dankjewel, we zouden kunnen zeggen, dat ons bewustzijn, dat is zo'n gelaagd programma, dat is voor ons menselijk brein hier op deze aarde heel moeilijk te bevatten. Voortdurend, omdat ons vermogen niet toestaat om het in een context te plaatsen, dat is het lastige. We hebben te maken met grofweg 2 verschillende modellen, eenvoudig gezegd. We hebben te maken met ons zelflerend neuraal bewustzijn, dat is onze persoonlijkheid, dat is wat we allemaal ervaren in het hele leven, waar onze persoonlijkheid uit ontstaat, dus dat zijn de ervaringen in de bouwstenen, dat is de persoonlijkheid en dat is het bewustzijn wat op neurale prikkels is gebaseerd en we hebben **in** dat bewustzijnsveld, in dit lichaam een oorspronkelijk bewustzijn wat uit een andere wereld komt. En die twee, die matchen niet.

Het is een mogelijkheid om letterlijk te gaan ontdekken dat het mogelijk is om in je dagelijkse leven de wederopstanding van het menszijn in jezelf te gaan ervaren, dat jouw persoonlijke prikkels, hoe jij reageert zelfs al heb je 20 jaar gestudeerd en ontdek je dat er toch iets zinnigs wordt gezegd door een ander, dat je zo bereidwillig bent om je persoonlijkheid waarvan je dacht dat het je een spirituele wezen was maar toch stiekem je persoonlijkheid is geworden, dat je persoonlijkheid een stap naar achteren durft te doen om het grotere stuk naar binnen te laten komen.

Dat zijn dus grofweg 2 verschillende, het zijn er veel meer, maar dat zijn de 2 verschillende velden op dit moment.

En dat is heel belangrijk voor de mens.

Kijk, ik heb wel eens vaker de vraag gesteld aan mensen van: "Ben je bereid om contact te krijgen

met mensen van andere planeten en van andere universa?" Een hele normale vraag. "Ja!" "En ben je er ook aan toe?" En dan ging die hele zaal omhoog "Ja, ik ben er aan toe." En dan vroeg ik: "Wie stelt zich dan voor aan de buitenaardse mens? Jouw persoonlijkheid of de ambassadeur van deze aarde, die je echt bent. De vervuilingen onderzocht hebbende en opgeruimd hebbende, helemaal schoon, nagenoeg helemaal schoon of ga je reageren vanuit je persoonlijke kaders?" Dat is een heel belangrijk thema. Het allerbelangrijkste misschien wel.

Want als ik in staat ben als mens om het doek van mijn hoofd af te halen en het Martijnzijn aan de kant te kunnen zetten en het werkelijke wezen te zijn, ja dan spreek ik namelijk vanuit een heel ander paradigma. Dan praat ik over deze onderwerpen.

Leuk hier in Rotterdam hoor.

Nog een vraag:

Ik denk dat ik het verhaal goed heb kunnen volgen, zeker het verhaal van de persoonlijkheid, alle grote wijsheidsleraren hebben dat ook gezegd hè, dus de persoonlijkheid is eerder een obstakel en de verlossing ligt in het ...?.....gedeelte van onszelf en vind ik het heel verrassend om hulp van .....?..... Wezens te vinden. Ik ga even één stapje terug en ben dan benieuwd, waar plaats je zeg maar de verlossers van de mensheid zoals Plato, Pythagoras, Boeddha en Jezus, Krishnamurti en dat soort mensen?

(Rumoer en gelach)

Nou kijk het gaat er niet zozeer om waar ik het natuurlijk plaats, maar ik zou wel kunnen zeggen dat ik het ... ik wil er zo op reageren:

Zolang de mens, wij, ons niet verliezen in anderen, maar de oorspronkelijke vermogens van binnenuit uitdragen, dan maakt het niet zozeer uit waar wij die andere mensen plaatsen, maar vooral waar wij onszelf neerzetten. De vraag is maar in hoeverre onze historie is vervuild en of er misschien wel een andere betekenis aan is gegeven. Als ik spreek over Jezus Christus zal de mensheid gaan ontdekken dat deze nooit heeft bestaan, maar dat het wel een gebeurtenis is die de mens in het oorspronkelijk menszijn heeft geraakt. Dus je stelt nogal een vraag.

Wat ik erover wil zeggen is dit: er lopen programma's door het menselijk neurologisch systeem met een enorme grote betekenis, zodat de mens voortdurend de eigen vermogens in zichzelf herkent bij een ander. En op het moment dat de mens gaat voelen dat de vermogens die we herkennen bij de ander dus een afleiding is in het neurale systeem om de vermogens niet bij jezelf te ervaren, op het moment dat we dat gaan herkennen, dan gaan we die vermogens wel in onszelf ervaren. Er zijn heel veel wijze meesters op deze aarde geweest, die en dan spreek ik vanuit mijn ervaring, zichzelf helemaal niet als meesters zien.

Als Jezus Christus hier zou staan, zou hij letterlijk zeggen: "Als het jullie dient om mij compleet te vergeten, zodat jullie je eigen oorspronkelijke kracht weer kunnen herinneren, vergeet mij dan."

Dus de vraag is maar of ik daar in 2 uur tijd op in wil gaan en het antwoord is nee. Of ik daar in 2 uur tijd op in kan gaan, dat gaat gewoon niet lukken. Maar het is een heel groot onderzoek, een heel groot onderzoek.

De grootste kliek op deze planeet die opereert onder de vlag en wimpel van religies zijn zich heel goed bewust, dat de mensenmassa massaal wordt misleid om het oorspronkelijk menszijn in zichzelf compleet, ja te vergeten.

Er wordt een niet verstaanbare vraag gesteld over buitenaards contact.

Dus over welke beschaving zouden we kunnen zeggen dat het contact bevrijdend is?

Geen één op dit moment. Goed antwoord hè? Ja want het is tijd dat de mens zich heel erg gaat verdiepen in zichzelf, maar het betekent niet dat het geen bijdrage levert, sterker nog het levert een grote bijdrage zodra de mens zichzelf gaat zien als "supreme being of consciousness", dus het opperste wezen van bewustzijn.

Als dát gaat plaatsvinden zullen de contacten plaatsvinden in een groter geheel, dus met 30, 60, 500 mensen en zullen dan zo fundamenteel anders zijn, want dan ontmoeten ze namelijk niet jouw persoonlijkheid maar dan ontmoeten ze namelijk het mensdom in jouzelf. En dat is een heel hoog, energetisch zeer hoog, krachtig bewustzijnsveld wat op dit moment bij de mensen nagenoeg uitgeschakeld is.

Ja daar is nog een vraag vooraan.

Vraag: dat er een compleet energieveld gecreëerd is om ons te manipuleren, is dat van menselijke aard? Zo rond 1900 toen Tesla nog leefde en dergelijke was de techniek nog niet zo hoog dat ze met ons onderbewuste konden communiceren.

Het is ook van menselijke aard. Er lopen hele grote intriges door het menselijke bewustzijn heen. Sommige worden echt georkestreerd door ontwikkelingen die nu plaatsvinden op de aarde, daarom liet ik het ook even voorbijkomen van de technologie. Die technologie is in de toekomst al in handen gevallen van groepen, die heel graag macht willen hebben op aarde en die de mens daardoor kunnen besturen met massa bewustzijn beheersingsprogramma's. Dat is één, dat gebeurt door mensen, 2 het gebeurt ook door niet menselijke wezens en komt uit een heel ander tijdsvacuüm vandaan.

Je zou kunnen zeggen dat er verschillende programma's lopen door het neurologisch systeem van de mens. Dat is waar we het op dit moment mee te maken hebben, maar voor ons is het primair het belangrijkste dat we met de aandacht bij onszelf aanwezig zijn. Vooral heel erg bij onszelf. Dat we onze ogen dicht kunnen doen, dat we ons lichaam heel erg ervaren en ook heel veel van ons lichaam gaan houden. Dat we voelen het lichaam is ons dienstbaar. Dat lichaam roept ons letterlijk: "Kom hier in mij aanwezig zijn," en dat lichaam wil ook heel graag voor ons zorgen en de vraag is maar hoeveel wij zorgen voor dat lichaam. Als daar een synergie plaatsvindt tussen het biologisch lichaam, wat ontwikkeld is door super geavanceerde wezens die ooit ook mensen zijn geweest, waarvan het programma gehackt is waardoor wij andere prikkels in ons systeem voelen dan wat we ooit hebben gevoeld, hè want dat heeft met informatie geneeskunde in het brein te maken, hoe het celweefsel ontstaat op basis van origineel bewustzijn, als we daar ook nog eens een keertje goed aanwezig kunnen zijn, dan zijn we letterlijk bestand tegen de prikkels van oorlog, zijn bestand tegen prikkels van claimen, we zijn overal tegen bestand want alles mag er nou zijn. Dan zijn we compleet in een open veld. Dus het komt uit heel veel verschillende lagen en velden vandaan.

We kunnen nog met een vraag verder gaan. Dit is lekker interactief bezig zijn.

Iemand anders had daar nog een vraag, wie was dat?

Het gaat hier dus niet om de waarheid hè? Het gaat hier gewoon om een onderzoek met elkaar. 4 uur hè, ik had me net voorbereid op 5 uur (gelach).

Ik herhaal de vraag nog wel voor de mensen.

Er wordt gezegd: "Ik kan me niet herinneren dat de oorspronkelijke staat van het menszijn hier is geweest op aarde. Hoe kan dat?"

Dat klopt, dat is ook niet op deze aarde geweest. Dat klopt. De kronieken van het oorspronkelijk mensdom liggen in een ander universum en dat loopt hier dwars doorheen. Dus terwijl we hier met onze voeten op deze aarde staan, zijn we aanwezig op een andere aarde, maar die aarde is 100x groter dan deze aarde. Een metafysische aarde is dat.